

TÄNNE JÄÄNEET

(elokuva)

KÄSIKIRJOITUS

Jarmo Eklund

Synopsis:

Neljä henkilöä, joiden neljä elämänkohtaloa kootaan lyhyesti yhteen ja heidät tuodaan toisistaan tietämättä täsmälleen samaan paikkaan ja samalla hetkellä, jossa heitä yhdistää Jeesus Kristus, vapahtajamme. Mutta silloin juuri pasuuna soi ja he katoavat, eikä heistä jää kuin maallisia tavaroita kirkon penkille. Jäljelle jää noiden neljän ihmisen vaikutuksesta heidän kohtalonsa läheltä nähneet muut henkilöt ympärillä, jotka eivät tunteneet Jeesusta ja joiden kesken syntyy Jumalan Hengen johtamaa draamaa, jossa Pyhä Henki johtaa heidät yhteen samaan paikkaan etsimään totuutta ja pelastusta. Ihmiset alkavat Hengen johdossa ymmärtää miksi he jäivät ja mitä tässä nyt pitää tehdä.

Jokaisen tarinan "kloussaamisen" jälkeen sinne samaan rukousyhteyspaikkaan saapuu pohjoisesta iäkkäämpi parrakas mies, jossa on suuri Jumalan Henki koko voimalla. Käydään loppukeskustelu ja tähän elokuva päättyisi... loppu jätetään katsojan mielikuvituksen varaan.

Sivuosissa temmatut henkilöt:

Erkki - Vaimonsa jättämä tavallinen mies

Urkki - Koditon laitapuolen kulkija

Hannu - Työpaikkakiusattu toimistotyöntekijä

Dimitri - Nuori mustalaismies

JOHDANTO

Ensin kootaan neljä lyhyttä johdantotarinaa, jotka päättyvät samana päivänä samaan aikaan, tuon saman seurakunnan kirkkosaliin istumaan.

Tempaus tapahtuu ja sen jälkeen tarina alkaa, jossa jälleen Henki kokoaa nuo yhteen ja samaan paikkaan, tuon saman seurakunnan kirkkosaliin, jonka seurauksena alkaa suuri herätys.

Osissa:

Erkin tarina Runosmäessä ja henkilöt:

Paula - vaimo joka jätti Erkin (toisten vietävissä)

Tiina - Paulan sisko (feministinen)

Kari - Tiinan mies

Urkin tarina Aurajoen rannalla ja henkilöt:

Skede - koditon (ex. poliisi ja yk sotilas)

Väiski - koditon

Viiirilä - työtä tekevä vartija

Hannun tarina Turun keskusta ja henkilöt:

Tero - työkaveri toimistolla

Timppa - työkaveri toimistolla

Kaitsu - esimies toimistolla

Sari - toimiston sihteeri

Dimitrin tarina Raunistulassa ja henkilöt:

Taisto - Dimitrin veli

Säde - Dimitrin sisko

Veikko - Dimitrin rosvo kaveri

Kirkon sijainti avoin. Kirkossa olevat henkilöt:

Ella - nainen kirkossa (vaativa tunnenäyttelijän rooli)

Pekka - kirkossa ollut kiivaileva mies

Pohjoisen mies - katsojan mietittäväksi jäävä henkilö

----- (punainen otsikko = **valmis**)

Kohtaus 1.

Erkin tarinan alla:

Paula - vaimo joka jätti Erkin

Tiina - Paulan sisko

Kari - Tiinan mies

Lapsi keinu kerrostalon pihalla. Kamera siirtyy niin että aurinko paistaa vastavaloa takaa, niin että kuva palaa puhki.

Kuvaa taivaasta (feidattu teksti) "TÄNNE JÄÄNEET"

Kuva leikkautuu tyhjään keinuun joka heiluu vielä.

Sitten keinusta kerrostalon yläikkunaan zoomaten.

(Paula puhuu puhelimesta sisarensa kanssa)

Paula: ...nii, mä en jaksa enää elättää tota ja sen yrittämisiä. Sillä on koko ajan jotain menossa, eikä se tee muuta ku kuluttaa ja mä raadan töissä ja maksan laskut... niinpä... mä alan olen jo aika väsyny tähän.

(Kuva siirtyy Tiinaan)

Tiina: Mä oon sanonu sulle jo sata kertaa et jätä se tyyppi. Sä et oo ansainnu tollasta kohtelua. Nyt alat elää ittelles ja unohdat sen tyyppin... Naimisissa? No erotaanhan sitä jatkuvasti joka puolella... mitäs kummaa siinä on?

(Kuva siirtyy takaisin Paulaan)

No joo mutta sä tiät et tolle avioliitto on ikuinen. Sen uskonto... Avioliitto on sille Jumalan liitto ja mä en tiedä miten mun pitäis siihen suhtautua. Pelottavaa joskus...

(kuva siirtyy Tiinaan)

Hittoon sen uskonnot, täs on sun elämä kyseessä. Nyt kuule et lähde mitään kenenkään toisen uskontoja kunnioittamaan, vaan alat elää omaa elämää. Kunnioita omaa elämääs, sul on vaan yks sellanen.

(kuva siirtyy Paulaan)

Nii.. (huokaus) En tiä mutta oon jo niin väsyny tähän avioliittoon. Ollaan kumminki oltu jo yli 15 vuotta naimisissa... (kyllästyneenä jankkaamiseen) No joo joo... Ajattelenhan mä itteeni. (hetken hiljaisuus kun Tiina vastaa joka ei kuulu) --- (Paula korottaa ääntä jo hieman kiristyen) ...joo joo, oot sata kertaa sanonu... (tauko, taas kyllästyneenä) no joo, mä tiän. Mä puhun sen kanssa tänään tästä asiasta nyt vakavasti. ...no nii, moikka.

Kuva siirtyy Tiinaan joka laskee luurin ja kääntyy miehensä puoleen, joka nojaa ovenkarmiin ja on kuunnellut koko puhelun.

Kari: Mä oon tienny sen koko ajan että se Erkki on juoppo ja se hassaa rahansa aina kun se sitä saa. Se on toivoton tapaus ja sietäs Paulanki se jo viimein tajuta ettei se tuu muuttuu siitä mikskään. Juoppo mikä juoppo, luuseri mikä luuseri. Sanon vaan et se on pian sillan alla ku se on sellanen ku on.

Paula: No mä oon koittanu sille sanoa sitä samaa. Se vaan sanoo ettei se Erkki mikään paha mies oo, mut luuserihan se kyllä on ja just sellanen. Sillä ei pysy ees kymppi taskussa tuntia kauempaa, ku se on hassannu sen jo johonki turhuuksiin. (halveksuen) Ja sit toi sen uskontohan tässä just se ongelma onkin, ku se äijä vetoaa aina muka siihen että Raamattu sitä ja Raamattu tätä, mennen sen taa ongelmiaan piiloon. Ja hevon paskat, kyllä mekin uskontoa kunnioitetaan ja nykyään kaikki papitkin tietää ettei Raamattua kannata ihan kirjaimellisesti ottaa, ihmiset sen kirjoitti ja luoja on ollu silloin vissiin lomilla ku ei tää toimi niinku sen pitäis. Ja se Erkki on niin vanhanaikainen täys idiootti sen Raamattunsa kanssa joka on sille kaikki mitä maan päällä on, siihen se aina vetoaa ku omia ongelmiaan pitää alkaa ratkoa. Sit se sillä manipuoloi Paulan mieltä koko ajan. Että mä inhoon sitä tyyppiä ku käyttää hyväkseen Paulaa.

Kuva siirtyy Erkkiin, joka juo tuopin tyhjäksi ja lähtee baarista.

(Erkki kävelee kerrostalon rappuun sisään ja hissiin... Sitten Erkki sovittaa avaimia kotioveen ja menee sisälle jossa Paula lajittelee valokuvia)

Erkki seisahtuu katselemaan Paulaa.

Paula: (katsoo vaivaantuneena ylös Erkkiin) Mitä?

Erkki: Ei mitään erityistä. Mitäs teet? Selaat valokuvia.....?

Paula: Lajittelen tässä vaan ja mietin miksi mä vielä jaksan täällä olla.

Erkki: Kulta, mitäs nyt taas... Kyllä mä tiedän että mulla on vaikeeta ja sulla siks ku mulla... mutt...

Paula: (puhuu päälle) no niin niin, siinä sulla on aina vaan pelkkiä selityksiä. Sä oot vaan selittäjä, etkä muuta osaa. Hei kato tätä maailmaa, ota siitä kiinni ja alaa se sillä et hakeudut hoitoon jos sun pitää.

Erkki: Mihin hoitoon? En mä oo sairas. Ahdistaa vaan nää työasiat ja tässä nää perhe-elämän ongelmat nyt. Mä koitan kyllä skarpata, enkä mä ole ottanu ku yhden keskioluen kotimatalla ja osaan muuttua jos on pakko.

Paula: (huokaa, pettymyksestä) Pakko? Mikä ihmeen pakko? Sun pitää muuttua koska mä lähen muuten ja mä oon täynnä sun juttuja. Sä vetoot aina Raamattuun ja sillä koitat hallita mua.

Erkki: Sun siskos siis tekee tätä. Mä oon kuullu ku puhutte pitkiä puheluita.

Paula: Se on sentään mun sisko!

Erkki: Emmekö me olekaan pariskunta... siskoko sulle on tärkeämpi ku me?

(Paula kääntää katseensa pois... lajitellen kuvia.)

(Erkki katsoo ja ihmettelee...)

Erkki: Kerro?

(Ei vastausta... Erkki kääntyy ja lyö oven karmiin ja lähtee. Menee kaapille ja korkkaa sieltä pienen pullon jotain brändyä, mutta sulkee sitten korkin ja työntää pullon takaisin kaapin perälle. Erkki painaa pään kaapin oven pieleen)

Feidaus ----->

Kohtaus 2.

Urkin tarinan alla:

Skede - koditon

Väiski - koditon

Viirilä - työtä tekevä vartija

Urkki seisoskelee leipäjonossa rääsyisissä vaatteissaan ja ottaa ruokaa kertakäyttö lautaseen ja astelee syömään. Kulmien yli hän katselee, kun joku menee mikrofoniin ja alkaa puhua.

Sananjulistaja: Rakkaat vähäosaiset veljet ja sisaret. Tiedotan nyt ikäväkseni teille, ettei meille ei anneta enää avustuksia kaupungilta. Ollaan nyt omillamme ja rukoustemme varassa, jolloin Herramme Jeesus Kristus yksin voi meitä auttaa.

Tuli rankka päätös suoraan kaupunginhallituksesta. Rahat menee kuulemma nyt maahanmuuttajien asuntoihin ja heidän kotouttamishankkeisiin. Ollaan siis suomalaisina vähempiarvoisia. Antakaa anteeksi heille, heidän tyhmyydestään ja välinpitämättömyydestään omia kohtaan, nimittäin ollaan nyt sitten ihan Jumalan avun varassa. Onneksi Hän ei ole vähäpätöinen Jumala, vaan koko luomakunnan alkuvoima, josta syntyi kaikki mikä täällä on.

Ajatelkaas, kun aikanaan Jeesus vuorella saarnasi, niin hän ruokki Jumalan ihmeen kautta kahdella kalalla ja viidellä leivällä 5000 ihmistä ja 17 korillista sitä ruokaa jäi yli ja kaikki oli jo kylläisiä. Miksi siis murehtisimme, kun meillä on usko maailmankaikkeuden suurimpaan voimaan, joka haluaa, että me pyydämme vain ja hän saa antaa meille. Sillä jos Jumala on puolellamme, kuka voisikaan olla meitä vastaan.

Hän antoi ainokaisen poikansa, Jeesuksen Kristuksen, ettei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi tuo synneistä vapahtava Kristus sydämessä, joka antaa siitä palkkiona ikuisen elämän.

Urkki kuuntelee ja suu jauhaa hitaammin ja hitaammin... kun hän imee sanaa itseensä. Hän jää kuuntelemaan kuin lumoutuneena sanaa, pureskellen hitaasti ja katsoen kuin anellen armoa. Sanat jäävät kaikumaan Urkin päässä.

Sananjulistaja: Me olemme täällä vähäosaisia ja moni teistä, kuten aikanaan minäkin, olemme alkoholisteja ja meidän selviytymiskeinomme ja suojaapukumme on joillain teillä nytkin vain alkoholi, josta kuitenkin me kaikki haluaisimme päästä irti. Me tiedämme, että elämä ilman sitä, olisi parempaa, muttemme kykene siihen yksin. Monesti minäkin kokeilin, kaikki hoidot ja katkaisut, mutta aina vain löysin itseni siltojen alta ringissä tyhjentämässä pulloa. Sitten Jeesus armahti minut. Silloin aikanaan se tapahtui ja Herramme Jeesus päästi minut irti viinasta. Jotkut teistä muistaakin minut vielä juovana aikamani. Haluaisitko sinäkin päästä irti alkoholista, se on ihme, Jumalan ihme mutta mahdollista uskossa Jeesukseen Kristukseen, Jumalan poikaan?

Urkki: (Hätkähtää, vetää ruuan henkeen, yskäisee kun meni väärään kurkkuun, nostaa kättä, jossa on kertakäyttölusikka ja sanoo) Koh, koh, koh, m...mi...minä... köh-köh... tahtoisin...

Sananjulistaja: Oletko valmis, haluatko sinä ottaa Jeesuksen sydämeesi ja muuttaa elämäsi Hänen hyvän tahtonsa alaisuuteen?

Urkki: (yskii vieläkin) ...köh, voisinko minä? (luovuttaen) En taida olla sen arvoinen. (jatkaa lusikoimista ja lausuu itsekseen) En minä ole minkään arvoinen, vanha väsynyt juoppo. Ei minusta enää kukaan välitä.

(Kukaan ei kiinnitä Urkkiin mitään huomiota, vaan elämä jatkuu. Urkki sitten syötyään kyselevästi katsoen, mihin se saarnamies meni ja mitä se sanoi siitä, olisi halunnut tietää. Mutta se meni ja Urkki jää katseella seuraamaan perään.)

Urkki: (lyötynä hiljaa itsekseen) ...olisin minä halunnut silti kuulla enemmän siitä... (hieman innostuneemmin) Siitä Jeesuksesta... tuntuu jotenkin kummalta, ihan kuin että hän välittää.

-----> feidaus

Urkki laahustaa ulos ruokailusta ja kulkee kohti Aurajoen rantaa, laahustaen katsellen roskiksien antimia, etsien tapansa mukaan tyhjiä tölkejä ja laittaa ne kassiin.

Puistossa istuu Skede ja Väiski joilla on juuri avattu viinipullo.

Skede: Kato Urkkikin se siinä laahustaa ja melkeen selvin päin... käviks taas kuuntelee siellä uskovien leipikses vähä Jumalan sanaa ja syömässä kaupan melkeen tuoretta ylijäämäleipää?

Urkki: No mut sain silti hyvää keittoa, eikä ruisleipäkää ollu kyl yhtää huonoo.

Skede: Meil on tääl vähä paremmat ruuat. Tuli Joulu ku toi yks tuttu emäntä makso velkoja. Se vissii möi ittees jollekki raisiolaiselle ja rullas sen sit yöllä ku se sammu. (nauraa päälle remakasti)

Väiski: No eikä oo ku se on mun velipojan kaveri joka sai sossust eilen rahat ja makso sille ja sä sait sen kympin. Hei älä haudo sitä, pistä se pullo ny jo kiertää hei... ei se muni uusii Valdemar pulloi.

Skede: No joo joo... mä korkkaan...

(Skede avaa Valdemar pullon ja ottaa huikan ja antaa heti suoraa pullon Väiskille, joka vetää heti perään pitkät ja ojentaa Urkille)

Urkki: Anna Väiskille...

Skede: (katsoo pitkään) No ei väkisin (ojentaa pullon Väiskille)

Urkki: Mä kuulin tänään kumman tarinan. Se Raamatun äijä, se Jeesus ruokki 5000 ihmistä kahdella kalalla ja viidellä leivällä ja 17 vatii jäi vielä ruokaa ylikki ku kaikki oli syöny. Se on sit vähä iso vale tai sitte se on käsittämättämän iso ihme, kyl mää vähä silti mietin sitä.

Mut mä sit ymmärsin että ku meidän piireis joku valehtelee, niin se on vitsi heti tunnin päästä ja kaikki unohti sen jo. Mut hei tää kaveri oli joko taikuri tai sitte se on se mitä se sano olevinas. Sen jutut ei oo unohtunu ees kahes tuhannes vuodes. Kai mää sit oon vähä tyhmä, kyl mä sen myönnän mut hei en mä niin tyhmä oo etten mä kässäis et joku juttu täs Raamatun Jeesukses on. Se tuntuu niin hyvältä. Lämmittää paljon paremmin ku taskulämmin kossu täällä rinnassa.

Skede: Mitä? Ootsä hei tullu uskoo? Lapsetkaa usko tollasii juttuihi kmoon hei, nyt valot päälle reppahousu ja takas asiaan.

Väiski: No ei uskoon tulemises musta mitään pahaa oo. Mää en kyl vaan usko et Jumala on niin julma että se pitää meitäki tämmöses jamas ja kattelis tuol (näyttää ylös) jossain pilven reunalla et siellä ne pyörii Aurajoen rannalla, vetää Valdemarii, hakee ruokaa roskiksista, eikä kellään oo mitään toivoo.

Skede: Hyvin sanottu, se on just niin. Jos se sun Jeesus olis totta, ni me ei oltas tässä, vaan meillä olis kämpät ja työt ainaski ja jos ei muuta ni se muuttas meil joka aamu Aurajoen viiniks. (nauraa) Saatas turpa joessa vetää ilmaseks joka päivä... haahaa haha haha haha.

Urkki: No emmää siitä Jeesuksesta mitään sen isommin tiiä mutta se puhu mulle vähä niinku tänne (näyttää rintaa) ja sano että hei, älä välitä mitä muut sanoo, seuraa sä mua.

Skede: (purskahtaa nauramaan) Vai oikeen tänne. Oliks sen närästys vai Jeesus, mitäs luulet. Joskus se rinnassa poltteele silleen ettei tiä onks se pieru vai oksennus tulossa. Menee koko pää ja pakki sekasi.

Väiski: Hahahaaa... (nauraa ja ottaa ryppyt, tarjoo pulloa Urkille)

Urkki: Ei kiitos!

Väiski: Mikä sua vaivaa, ooks sää ihan sekasi?

Urkki: No en ja oon vissii. Antakaa mun hetken olla, ku mää sain kokee jotain mitä en ole ikinä ennen kokenu ja siitä tuli hyvä olo. Mun on pakko saada tietää siitä enemmän...

Vartija saapuu penkin eteen.

Skede: Kato Viirilä, joko oot päässy poliisikouluun tai löytäny parempia hommia ku meitä häätää alvariinsa täältä penkilt?

Viirilä: No enpä oo, enkä edes etsiny muita duuneja. Sulla se onki koko ura jo menny... Onks teillä taas jotain huikkaa täs penkillä menossa?

Väiski: No eikä, ku joka äijä taas persauki, kyl sä tiät nää, ei täs ku kerätään kolehtii... mennän sit täst kulmille.

Viirilä: Jaa, no mä olin vähä katsovinani et joku teist kyl veti jotain pullosta.

Skede: No eikä ku se oli toi Urkki ku se tuli uskoon tuolla katulähetystön ruokailussa ja se veti tuoremehuu tässä just ku sai sieltä purkin. Sä varmaan näit sen... Älä ny viitti pingottaa, kyl mä tiedän kokemuksesta mikä sun hommas on.

Viirilä: No voi olla... En nyt jaksais kuunnella sitä sun poliisihistoriaas. Sä joit virkas ja mä oon siihen ihan syytön.

Skede: No niin join ja pitkä huikka se oliko... Haahaaa, sinne meni virka haahaa.

Viirilä: Hehee... Mut jaa, et onks meidän Urkki tosiaan tullu uskoon? Alaks sä sit raittiiks ja saarnaa meille Jumalan sanaa täällä? Häh? Mites se meni, älkää juopuko viinistä, vaan Jumalan sanasta... Ei vaan, tervetuloa mun kans samaan seurakuntaan, mun muija tuli kans uskoon ja mä oon nyt ihan helisemäs sen ketkutuksista. Hitto mä vihaan uskovaisia.

Urkki: No en mä tiä sillee... (painaa pään alas)

Viirilä: (nauraa ja lähtiessä vielä kääntyy) Mut Skede, mä kunnioitan sun kyttäuraas ja sitä mitä siellä YK hommissa sulle tapahtu... siks te saatte siimaa multa näin paljon.

Kamera jää kuvaamaan kolmikkoa rannalla

Feidaus ----->

Kohtaus 3

Hannun tarinan alla:

Tero - työkaveri toimistolla

Timppa - työkaveri toimistolla

Kaitsu - esimies toimistolla

Sari - toimiston sihteeri

Hannu istuu tietokoneen ääressä, hänellä on päällään siistit mutta nuhjuiset vaatteet, solmio kaulassa. Hän on laiha ja nörtin näköinen...

Hannu naputtelee tietokonetta kun taakse tulee työkaveri Tero joka läpsäyttää Hannua päähän kuulakärkikynällä.

Tero: Hei pomo käski sen hihhulipeltohiiren toimistoonsa. Olisko yhden miehen YT:t tiedossa (nauraa ja jatkaa matkaa, ja huutelee perään) ...meil ei ole raamattuosastoo täs talossa.

Hannu pörittelee päätään ja hieroo päänahkaa kun teki kipeää kynällä lyönti ja katsoo sormiaan kuin että tuleeko verta. Hieroo vielä kivualiaan näköisenä päänahkaa.

Hannu: Aijaa, siis pomon luo, nyt heti vai?

Tero: (istunut omalle paikalleen ja nousee huutamaan) No ei ku ens sunnuntaina ku oot hihhuloimassa niit Jeesus juttujas. (tekosäälivästi) Voi voi, nyt tulee kyl kenkää. (nauraa taas ja istuu alas)

Hannu: (hiljaa itsekseen) Herra he eivät ymmärrä, älä laske synniksi (ja nousee ja lähtee kohti pomon toimistoa)

Kaitsu on toimiston pomo ja istuu työkoneensa ääressä lasikopissa kun Hannu koputtaa oveen.

Kaitsu: Sisään!

(Hannu astuu sisälle mutta jää puoliksi oven suuhun)

Hannu: (arasti) Tero käski mut tänne... siis sanoi että teillä olis jotain asiaa.

Kaitsu: Nonnih, joo... laita se ovi kiinni takanas.

(Hannu sulkee oven ja siirtyy lähemmäs Kaitsua)

Kaitsu: Näin meidän kesken, niin kerroppas mulle ny suoraan, kiusataanko tai kiusaako joku sinua tässä työpaikassa?

(Hannu hieroo vielä kerran päänahkaansa ja vilkuillen taakseen)

Hannu: (arasti) E-e-ei kiusata... (katselee epäuskottavasti ja harhailevasti lattiaa ja kattoa)

Kaitsu: Jaahas, no niin se pitäs ollakin mutta olen vain pannut merkille jotain pikku jäyniä mitä täällä saatetaan tehdä ja toivottavasti ne eivät ole sellaisia, joista joutuisimme vastaamaan valviraan tai jonnekin työsuojeluun, puhumattakaan että lehdistöön ja rosikseen joutuisimme. Muistatthan että heti kerrotte jos jotain sellaista ilmenee täällä.

Hannu: Tottakai, herra toimistopäällikkö (kääntyy lähteäkseen)

Kaitsu: Yks juttu vielä... Uskonto on sellainen joka on niin henkilökohtainen asia, ettei sitä tarvitse tuoda töihin, joten jos sopii, niin älkää mainostako sitä

Jeesus juttuuanne täällä työpaikalla. Se kantautuu minulle saakka ja tuottaa juuri sellaista, mistä puhun. Omat asiat pysyy kotona ja tänne työpaikalle tuodaan vain Hannu ja hänen rautainen ammattitaitonsa. Onko selvä? Muuten minä pidän teistä ja asenteestanne työhön.

Hannu: T-t-tottakai, herra toimistopäällikkö (avaa oven ja poistuu)

Hannu kävelee pälyillen hieman hermostuneesti paikalleen ja jatkaa koneensa näpyttelyä.

Timppa tulee Hannun luo tyhjä kahvimuksi kädessä jota pyörittelee...

Timppa: Käviks Jeesus vai Juudas sadanpäämiehen edessä tuomiolla vai kantelemassa, häh? Pesiks sen jalat kyynelillä ja kuivasit ne hiuksillas?

Hannu vilkaisee mutta koittaa keskittyä työhönsä.

Timppa: Pyydä hei silt Jeesukseltas mulle iltaruokouksessa lottovoittoa, ni mä jätän tän koko läävän ja muutan Gooalle asuu johonki saaree (lähtee halveksivasti tuhahtaen kahvimukeinensa ja menee keittiöön)

Keittiössä sihteeri Sari keittää kahvia...

Timppa: Kato mitä miisu, keittelee schuffee meille toimiston konnille?

Sari: Ja sä otit varaslähdön kahvitauolle, niinku aina (katsoo kelloa)

Timppa: Noo, mä sain yhden asiakkaan tos valmiiks, ni en mä viittiny jäädä alottelee seuraavaa. Vedetään sit kaffen jälkeen puhtaalt pöydältä uutta suolee.

Sari: Niin niin... niinpä tietenki, aina sama laulu (lämppää kahvit päälle ja poistuu)

Timppa: No Sari... oisit jääny hetkeks rupattelee.

Sari: (mennessä huutelee) Mun pitää alottaa uus asiakas vaikka kahvitauko on alkamassa. Jokaisella meillä on oma moraali... Kuten kaikilla tauoilla teki vaan kiusaatte Hannua ja siks se ei enää taukoile ollenkaan, vaan istuu ja naputtaa konettaan koko työajan.

Timppa naurahtaa ivallisesti ja jää odottamaan kahvin valumista.

Hannu naputtelee konettaan, kun Sari tulee paikalle...

Sari: Mitä asiaa sillä pomolla oli sulle?

Hannu: Ei mitään erityistä... tai siis no ihan vaan käytäntöjä täällä.

Sari: Sä oot ollu meillä jo monta vuotta, eikä nää käytännöt ole muuttunu. Liittyyks se siihen et noi pojat kiusaa sua?

Hannu: Noo... (arkaillen) ...ei kai siihen... Ihan vaan normaali rutiineista puhuttiin.

Sari: En usko! Sä kun hurahdit uskoon kaks vuotta sitte ja sen jälkeen kaikki muuttu. Mä en tajuu kyllä, vaikken itte usko ees siihen, että Armstrong kävi kuussa, saati johonki joulupukkeihin tai jeesuksiin.

Hannu: Niin no, onhan ne vähän ilkeitä välillä mutta mä ymmärrän niitä. Ne taas ei ymmärrä... tai siis ei tiedä, eikä siks ymmärrä.

Sari: No en mäkkään ymmärrä mutta sen mä ymmärrän ettei kiusaaminen tee tätä työpaikkaa paremmaks, oli Jeesuksia tai ei. Mä siitä Kaitsulle sanoin ja siks se kustu sut sinne.

Hannu: Eeh.. ei olis tarvinnu... kyllä mä selviän.

Sari: No joka ikinen päivä mä nään ku sua kiusataan. Kyl se vähän alkaa muaki sapettaa ku aina samat vitsit ja sama vinoilu alkaa. Eks sä sitte sanonu Kaitsulle että se loppuis?

Hannu: No en minä sillee... antaa olla... koitan olla poissa silmistä. kyllä ne kyllästyy aikanaan sitten.

Sari: Voi hitto sä oot toivoton, ei ne ikinä kyllästy, voit olla varma (lähtee) ...hoida sitte soppas ihan itte.

Hannu jää katselemaan perään sanoakseen jotain mutta vaikenee... jää katsomaan suu auki.

-----> feidaus

Kohatus 4.

Dimitrin tarinan alla:

Taisto - Dimitrin veli

Säde - Dimitrin sisko

Veikko - Dimitrin rosvo kaveri

Dimitri istuu pihalla lukemassa Raamattua. Taisto tulee paikalle.

Taisto: Hei veli, ootsa oikeesti nyt hurahdanu tohon uskovaisuuteen?

Dimitri: No en mä osaa sanoa, hurhatamisesta. Kato ku uskoon tuleminen on aika vaikee selittää, ainaskaa niin äkkii, että sen vois parilla sanalla kertoa.

Taisto: No kyl me tietään mitä sul tapahtu sillo viimeks siellä keikalla. Säikäytti miehen.... Sekö sut sai tohon lähtee?

Dimitri: No pysäytti se miettimään tosissaan. Lähtö oli lähellä ja elämä on tuhlattavissa noin vaan, jos ei yhtään mieti nokkaansa pitemmälle.

Taisto: No joo, olihan se kova paikka mut hei Veikko tulee ihan just ja olis ihan helppo keikka illalla. Tuukko äijä kummiski mukkaa?

Dimitri: No enpä taida tulla. Te pärjätte kyllä.

Taisto: No nii mä vähä arvelin. Et oo ollu mukana kertaakaan sen jälkeen.

Dimitri katsoo päin muttei sano mitään, kohauttaa hieman harteita. Eteen kurvaa nuhjuisen näköinen auto, josta Veikko nousee kuskin paikalta.

Veikko: No Dimitri, mennäkö? Olis helppo keikka, hakee yks bilikka vaan yhest tallista ja ajaa se tonne satamaan virolaisille. Tuukko mukkaa?

Dimitri: No enpä taida. Helppo keikka, pärjätte varmaan kahestaan.

Veikko: Menee hukkaan hyvä mies... No ei voi mittään. Tuu Taisto, lähetään.

Veikko ja Taisto kurvaa pois paikalta.

Säde tulee Dimitrin luo.

Säde: Kuulin mitä puhuitte. Mitä silloin tapahtu ku olitte viimeks keikalla?

Dimitri: Mä en oikeen ole vieläkään varma, mitä silloin tapahtu, mutta ihme ainakin ja siks mä olen vielä hengissä.

Sumennus ja aikahyppy taakse ----->

Dimitri muistelee:

Taisto ja Dimitri hiipii teollisuushallin takaovelle ja Veikko pitää vahtia kauempana. Dimitri työntää taivutetun rautalangan oven raosta ja saa oven auki. Menevät sisälle halliin.

Taisto ja Dimitri alkavat tutkia hallia, jossa mm. jätepuristin.

Taisto on lähempänä ovea ja Dimitri taas jätepuristimen takana.

Auto kurvaa pihaan ja Veikko huudahtaa, joku tulee, äkkiä pois sieltä.

Taisto ehtii ulos kun samalla aukeaa hallin ovet ja pakettiauto peruuttaa ovista sisälle.

Dimitri hyppää äkkiä jätepuristimeen piiloon.

Mies tulee pakettiautosta, heittää kaksi jätessäkkiä jätepuristimeen ja painaa sen päälle ja hyppää saman tien autoon ja ajaa takaisin ulos. ja hallin ovi lähtee menemään kiinni.

Jätepuristimen mäntä alkaa työntää roskia ja Dimitriä kohti varmaa kuolemaa. Dimitri ehtii huutaa, "Jeesus auta!" Samassa jätepuristin pysähtyy ja Dimitri kömpii ulos haukkoen henkeään.

Dimitri avaa oven ja Veikko ja Taisto tulevat sisälle.

Taisto: Dimitri, mitä oikein tapahtui?

Dimitri: Meinasin kuolla tonne jätepuristimeen... sit mä huusin... (lause jää kesken, katse harhailee hämillään, kun hän huomaa mitä huusi ja jatkaa sitten) ...mutta sitte se puristin vaan yhtäkkiä pysähty.

Veikko ryntää katsomaan lampulla ja huomaa että voimavirtajohto oli vedetty seinästä irti.

Veikko: Katsokaa, johto on irti seinästä. Käynnistykö se... ainakin pumpun ääni kuulu ulos saakka.

Taisto: Mä kuulin kanssa. Mutta miten johto voi irrota seinästä kun tossa on toi lukitus-salpakin? (työntää töpselin seinään ja se lukkiutuu, kiskoen sitä johdosta)

Dimitri: En mä tiedä. Se käynnistyy, kattokaa vaikka ku mäntä on noin pitkällä.

Veikko ja Taisto katsovat

Veikko: No jo on ihme juttu! Sul oli kyl tuuria...

Taisto: Oli sul kyl jotain ihme suojelusenkeleitä tuolla mukanas

Dimitri: Mä huusin... (kakistelee) huusin että Jeesus auta ja samassa se pysähty.

Taisto: Etkä...? Ihanks totta?

Veikko: Haahaa... aika paha.

Dimitri: No mut se on totta. Mä huusin vaistomaisesti, että Jeesus auta!

Sumennus -----> aika palaa takaisin

Dimitri: Mut niin siinä kävi.

Säde: No oli se kanssa juttu... mut voihan se olla että sen johdon lukko oli jotenki rikki tai ei ollu kunnolla kiinni. Katoitteko sitä jos se kone vaikka tärisi ja sitte se johto tipahti.

Dimitri: No ei katottu, tuli kiire pois sieltä.

Säde: Ja sen takii sä nyt oot lukemassa Raamattua, niinku Kerttu täti, joka kulkee siellä Helluntaikirkossa.

Dimitri: No vaikka sitte niin, mutta mä haluun nyt tietää totuuden tästä, voiko Jeesus auttaa ja pelastaa. Se ei ole pikku juttu ja turhaa. Mä oon joutunu nyt sen paikan eteen, että tää on selvitettävä.

Säde: No kyl mäkin uskon Jumalaan mut toi Jeesus menee multa vähä yli.

Dimitri: Aika henkilökohtasta taitaa olla tää asia kaikille.

Säde: Meillä jää vaan nyt hyvät rahat saamatta, jos sä et tee enää keikkaa poikien kanssa. Oleks miettiny sitä? Sossusta ei tuu tarpeeks elämiseen.

Dimitri: No aika näyttää sisko, aika näyttää. Mut nyt näyttää siltä että mä saan kiittää Jeesusta hengestäni ja aion katsoa tämän tien päähän saakka.

Säde: No sen uskon et sä varmasti teet, tunnen sut kyllä.

Kierros alusta:

Kohtaus 5.

Erkin tarinan alla:

Paula - vaimo joka jätti Erkin

Tiina - Paulan sisko

Kari - Tiinan mies

Erkki tulossa töistä, pysähtyy tutun pubin eteen, katsoo pitkään ja kävelee ohi. Astuu kotirappuun ja menee ovelle, laittaa avainta lukkoon. Sisällä Paula laittaa keittiötä kuntoon ja Erkki jää seisomaan ovelle. Paula ei sano hei, eikä mitään elettä, jatkaen vain kaappien siivoamista.

Erkki: No moi, mitäs täällä?

(Paula ei vastaa, eikä edes katso Erkkiin)

Erkki: Noh, mutta mä oon hei päättäny jättää alkoholin kokonaan ku se tuntuu olevan meidänkin välissä ollu aina kivenä kengässä.

(Paula ei reagoi mitenkään jota seuraa hetken hiljaisuus, kamera käy kummankin eleissä kerran)

Erkki: Mä luulin että olisit ilahtunu... onks tää nyt näin pitkällä tää sun juttus mikä sulla on menossa.

(Paula ei edelleenkään reagoi, vaan jynssää entistä raivokkaammin kaappien pohjia)

Erkki: (katselee ympärilleen) Missäs lapset on?

Paula: Lähetin ne mummolaan.

Erkki: Nonnih, (hämmästellen) puhuuhan se. No mutta sittenhän me saadaan rauhassa keskustella tää asia loppuun ja selvittää meidän ongelma.

Paula: (lopettaa jynssäämisen ja katsoo Erkkiin) Keskustella loppuun... niinkö? Eiköhän tämä ole keskusteltu jo loppuun. Mä en enää jatka sun kanssa ja olen päättäny ottaa eron. Hae ittelles oma asunto.

(Erkki meinaa sanoa ensin jotain muttei saa sanotuksi, kakistelee ja lopulta..)

Erkki: (pitkä hiljaisuus, ei meinaa saada sanoja) ...älä Paula... älä... miksi? Etkö vois...

Paula: En vois, (kylmästi) mulla ei ole enää mitään tunteita sinua kohtaan.

Erkki on aivan sanaton, kääntyy ja lähtee ulos ovesta

Kuvaa kun Paula painaa päänsä alas...

Kuvaa Erkistä joka kiireesti menee paikalliseen publiin...

----> feidaus

Tiina puhuu puhelimeen.

Tiina: Nonnih, teit aivan oikein. Kerrankin ajattelit ittees, etkä vaan sitä tyhjäntoimittajaa. Hyvä Paula, nyt vaan sosiaalitoimistoon, oikeusaputoimistoon eropaperit vetämään ja annat sille tyyppille pitkät ja sulle aukeaa vielä taivas.

Paula: (ääni kuuluu) Pahalta tää tuntuu silti

Tiina: Kuule se on sua piinannu ja käyttäny hyväksi jo 15 vuotta.

Kuva siirtyy Paulaan, joka on kyynelehtinyt, meikit poskella.

Paula: Niih, mutta omatunto tässä on kovilla ku ei se Erkki paha mies ole mutta mä en jaksa sitä enää. Se on kyl kauheen kiltti lapsille ja lapset rakastaa sitä.

Kuva siisrtyy Tiinaan.

Tiina: Et sä voi ajatella tollee. Kyllä ne lapset rakastaa sitä vaikka asutteki erillään. Ne kyllä näkee isäänsä aina kun tahtovat. Ei se elämä siitä muuta ku paranee sun osaltas. Nyt sun pitää ajatella ittees.

Paula: Niin kai... No mä lähen nyt sitte ekaks sinne oiekusaputoimistoon. Moikka.

Tiina: Moikka, tsemppiä sisko!

-----> feidaus

Erkki huojuu murheen murtamana ulos baarista, kävellen pitkin jalkakäytävää... (ei juovuksissa muttei ihan selvilläkään)

Seuraavassa kuvassa Erkki asettelee lukkoon avainta ja huomaa että varmuusketju on pantu oven sisäpuolelle.

Erkki: (huutaa raosta) Mitä sä oikeen teet meille... miksi sä teet näin?

Ei vastausta. Erkki lyyhistyy rappukäytävään istumaan ja ovi jää raolleen varmuusketjun varaan. Erkki painaa otsansa polviin ja kädet pään päälle.

-----> feidaus

Kierros alusta:

Kohtaus 6.

Urkin tarinan alla:

Skede - koditon

Väiski - koditon

Viirilä - työtä tekevä vartija

Skede ja Väiski on kännissä puiston penkillä ja pullo on tyhjenemässä. Urkki istuu haaveillen ajatuksissaan.

Väiski: (sopertaa) Tänne she pullo, mä otan siit vikat huikat (ottaa pullon loppuun)

Skede koittaa nousta seisomaan mutta kaatuu ja jää makaamaan penkin viereen ja sammuu.

Väiski: Jahash, Skeden nukkumatti saapui... She on vähä niinku se shun Jeesukses, toisinaan se tulee ja sit taas menee.

Urkki istuu penkin päässä katsellen taivaalle

Väiski: Kuulitsä mitä mä sanoin?

Urkki: Ai täh?

Väiski: Nii et ton Skeden nukkumatti on vähä ku se Jeesus, se tuli ja meni taas. Eiks oo hyvin lohkastu, haahaa haa. (nauru vaimenee)

Urkki: En mä tiiä muuta ku että nukkumattia ei ole ja musta tuntuu että tää Jeesus on olemassa. Mut mä oon päättäny et otan heti huomenna selvää tästä asiasta ja jos sitä ei ole, ni mä jatkan vasta sit dokaamista. Se Jeesus nimittäin otti musta viinan halun pois, eikä yhtään ole haluttanu vetää viinaa sen jälkeen.

Väiski: Älä ny viitti ottaa noin tosissaan sitä Jeesus miestä, ei sellasta ole.

Urkki: No ku just sen mä haluunki tietää, et onks sellasta vai ei oo, ku muhun tuli tänne sisälle joku siellä katulähetyksen ruokalassa ku se mies puhu siellä siitä. Mä oon ihan varma että nyt täällä asuu joku... täällä näin (koputtaa rintaa) ja täällä (koputtaa päätään kummallekin ohimolle).

Väiski: No se puhu sitä samaa soopaa mitä ne kirkoissa yleensä. Jeesus sitä ja Jeesus tätä ja pääasia on että antakaa kolehtiin rahaa. Siinä se kaikki on mitä ne tekee.

Urkki: No ei nää mitään kolehtia keränny. Eikä siel sitä paitsi ole kellään mitään mitä olis antaakkaa... ja kaiken lisäksi ne antaa siellä meille. Sikshän me sinne mennään et ku ei ole ja ne antaa kumminki ruuan meille ja joskus siellä saa vaatteitaki ottaa korista.

Väiski: No joo, oon mäkin käyny seillä katulähetykses... hyviä tyyppeihän ne siel on ku auttaa meikäläisii. Ei me kyl sillee olla mitään ansaittukkaa.

Urkki: Niinpä ja siks mä ihmettelen sitä miks se Jeesus mies on niillä koko ajan kaiken takana. Pakkohan niilläki joku pomo olla.

Väiski: No se on se Raamatun tyyppi, joka ristiinnaulittiin 2000 vuotta sitte ja sen kerrottiin nousseen kuolleista. Ottaa sit kuka usko?

Urkki: Kuoli meidän pahojen tekojen takia, just niin se siellä selitti.

Väiski: No ne selittää sillee, joo ja kuka ny sellasta potaskaa usko?

Urkki: Mä ainaski haluan usko siihen ja aion ottaa selville. Sä et kato voi tietää ja tajuu miltä musta tuntu siellä ruokalassa ku se tuli tänne. Se oli ku joku humaus tai niinku paineaalto kun se tuli tänne (näyttää rintaa) sisälle ja teki olon paremmaks ku mulla on ikinä ollu. Krapulaki katos, eikä tiäks haluta vetää viinaa enää yhtää. Mä oon ollu koko päivän täs selvä, eikä ees krapulaa ole ollu. Tajuuks sää?

Väiski: Sulla tulee sit huomenna se eka aamu täysin selvin päin sitte alakoulun.. haahaa! Ellet sit löydä pulloa, meillä ei nimittäin enää ole.

Urkki: No eipä nii... haahaa, mut ei huono silti. Miltä tuntu olla selvä aamulla!

Väiski: No joo, ei tekis meille kellee huonoo tulla usko. Eiks se Kale joskus aikoinaan tullukki uskoon ja nykyään se on normi duunissa ja sil on asunnot ja kaikki. Se selvis täst rantsusta sillee.

Urkki: Niin muuten oli. Se oli kyl kans yks ihme.

Viirilä saapuu paikalle

Viirilä: Jaahas, täällä ollaan somasti jo iltapäivätorkkuilla (alkaa patukalla tökkiä Skedeä hereille)

Väiski: Anna sen kerranki nukkua ku nukuttaa

Viirilä: Ei se kato käy. Sänky on nukkumista varten, ei kaupungin puisto.

Skede: Aargh.. älä töki sillä.. joo joo, mä lähen menee (nousee istumaan)

Viirilä: No mitäs Urkki vielä täällä istuu, pitäskö sun mennä kirkkoon istumaan?

Urkki: Nii, tosiaan. En ole käynykkää sit rippikoulun kirkossa.

Viirilä: Oleks muka käyny rippikoulun?

Urkki: No joo mutta olin sillonki puolet ajasta niin humalassa, etten muista sieltä yhtään mitään. Löydettiin rippileirillä kirkon ehtoollisviinit ja kätettiin ne metsään ja käytiin siellä aina huikalla.

Viirilä: No eiks ne papit huomannu mitään?

Urkki: No en mä tiä... ei kai. Eikä ne osannu odottaa sellasta, eikä ne tajunnu mitään että viinit oli vohkittu. Kai ne tajus sen vasta leirin jälkeen ku ei ollukkaa enää vinkkuu tarjota ehtoolliselle.

Viirilä: Haahaa, aika paha. (Skede ja Väiski nauraa myös) Mut kundit hei, nyt hipi hop, lähetään katteleen taas jostain yömajaa.

Skede: Kävellään Kastunpuiston yömajaan nukkuu

Viirilä: Ja Urkki, aamusta heti sit sinne kirkkoon, haahaa haa

Urkki katsoo alta kulmien ja kolmikko suuntaa Aurajoen rantaa ylös

Kierros alusta:

Kohtaus 7.

Hannun tarinan alla:

Tero - työkaveri toimistolla

Timppa - työkaveri toimistolla

Kaitsu - esimies toimistolla

Sari - toimiston sihteeri

Hannu istuu työpöytänsä ääressä kun Kaitsu tulee kahvimuki kädessään, leppoisan oloisena.

Kaitsu: Noh, Hannu... mites projekti edistyy?

Hannu: Eiköhän tämä täksi iltapäiväksi valmistu.

Kaitsu: Loistavaa, olet siis reilusti etuajassa, hieno homma (läpsäyttää olalle.)

Hannu: Niin noh... juuh, noita taukoja kun on vähän jääny pitämättä.

Kaitsu: No mutta pidä sit pidempi seuraavalla.

Tero tule paikalle ja on printannu jutun netistä, ojentaa sen Hannulle

Tero: Siinä, nyt se on todistettu, ettei sitä Jumalaa ole. Siinä artikkeli kun tiedemiehet saivat solun elämään laboratoriossa. Tervetuloa kuolevien joukkoon.

Hannu katsoo paperia silmäillen sitä

Kaitsu: Ja miltäs sä Tero koitat Hannua tällä pelastaa? Eikös kukanenkin saa uskon mihin lystää. Uskothan säkin että Ilves voittaa vielä mestaruuden eikä kukaan muu siihen sitte uskokkaan (nauraa kuivasti päälle) hehe.

Hannu: Osasivat tehdä solun mutta kenen luomista aineista ne teki sen?
Osammehan mekin tehdä leipää mutta teeppäs ensin tyhjästä viljaa. (ojentaa paperin Terolle)

Kaitsu ja Tero jäävät suu auki hetkeksi

Kaitsu: (purskahtaa nauruun) Hyvin sanottu, kenen aineista, haahaa...

Tero: Aivan sama (lähtee ja heittää paperin maahan)

Kaitsu: Kato kyl säkin Hannu näköjään osaat pidellä puolias. Tosin en minäkään usko mihinkään Jeesuksiin. Saatan uskoa kyllä siihen et joku korkeampi voima pitää asioita jossain määrin sääntöjen sisällä. Tai jotain sellasta.

Sari saapuu paikalle..

Sari: Mistä täällä naurettiin, mäkin haluan kuulla.

Kaitsu: No kun Tero heitti taas jotain ateistijuttuja, ni tää Hannu tässä osas heittää hyvin vastapalloon, et meni Terokin kerranki hiljaseks.

Sari: Ai miten, kertokaa.

Kaitsu: No se toi tän paperin just jossa luki että tide on tehny elollisen solun, johon Hannu sano että kenen luomista aineista. Haahaa.. et osas hyvin sanoa.

Sari: Aha, no mistä aineista ne sen sitte teki?

Kaitsu: (katsoo pitkään) Ai miten niin mistä... en minä tiedä. Jostain! Mut nyt hei tässä firmassa lopetetaan nää vastakkainasettelut. Me ollaan tiimi ja uskonnot ja uskomukset jää tästä lähtien jokaisella kotiin.

Sari: No mä en kyl ymmärtäny Hannun jutuista mitään mut hei, asiasta siis töihin, ni se Hannun projektin asiakas kyseli että tarttis sen esitelmän jo tänään jos mahdollista. Maksaa kuulemma tietysti ylityöt jos täytyy.

Kaitsu: No jopas sattu... Tottakai laskutetaan 4h ylitöitä siitä. Hannu saa tänään valmiiksi, vai mitä Hannu?

Hannu: Joo, tää on ihan pian valmis. Ennen neljää reilusti.

Kaitsu lähtee tyytyväisenä.

Sari: No mitä se Tero taas? (vilkuilee ympärilleen että menikö Kaitsu jo)

Hannu: (puhuu hiljaa) No se ei vaan tajua ettei ateistilla ole evankeliumia.

Sari: (puhuu hiljaa) Mitä oikeen on evankeliumi? Tai siis kyl mä tiedän kai, siis jouluevankeliumin mutta mitä se niinku tarkoittaa?

Hannu: (puhuu hiljaa) No se on ilosanoma siitä ettemme ole enää pelkän lain ja kuoleman alla, vaan Jeesus Kristus otti syntitaakkamme ja kuoli meidän vuoksi. Se on ilosanoma mut mä en saa työpaikalla kuulemma kertoa näistä.

Sari: (puhuu hiljaa) Mä en kyl oikeen ymmärrä miks jonkun kuolema voi ikinä olla mikään ilosanoma. Surusanoma sellaset pelkästään on.

Hannu: (puhuu hiljaa) No sä et ymmärrä. Se vaatii hiukan asiaan vihkiytymistä ja kiinnostusta siihen. Ei se asia valkene aina kaikille uskovillekaan ja siksipä sitä uskoksi kutsutaankin. Mut puhutaan siitä joskus ku mä sain pomolta ukaasia etten saa puhua uskonasioista täällä.

Sari: (puhuu hiljaa) Ei se voi sellasta päättää... Mutta mä en usko oikeestaan mihinkään. Kaikki poikakaveritki on pettäny tai jättäny tai sekä että. Ei ole paljon mihin enää uskoa, firmaki voi kaatua ja palkkaankaan ei välttämättä voi uskoa loputtomiin.

Hannu: (puhuu hiljaa) Usko Jeesusukseen tuleekin sisäkautta, eikä niinkään ulkokautta. Se pitää kokea, ei sitä oikeen kukaan voi sanoa mitä se on.

Sari: (puhuu hiljaa) Jaa, voi olla... no mä oon nuori vielä ja mulla on aikaa miettiä vielä vanhainkodissa tota jeesusjuttua.

Hannu: (puhuu hiljaa) Älä luota siihenkään liikaa. Elämä voi päättyä jopa tänään.

Sari: (puhuu hiljaa vilkuillen ympärilleen) Nii joo mut mä uskallan ottaa riskin. Pari syntiä tai mitä ne nyt onkin vielä ja sitten teen parannuksen, luen Raamatun ja käyn kirkossa. Lupaan sen.

Sari lähtee ja ilme kertoo kuinka vähän hän on valmis mihinkään, lähinnä säälivä katse muljautellen silmiään kun poistuessaan.

-----> feidaus

Hannu nousee tuolista, kävelee Kaitsun toimiston ovelle ja koputtaa.

Kaitsu: Sisään vaan Hannu

Hannu: (avaa oven) Tiedostot on nyt serverillä ja valmiit.

Kaitsu: Kiitos Hannu ja tuut sitte huomenna päivällä sen sun aamukirkko palvelustyös jälkeen.

Hannu: Jos Herra suo elämän täällä jatkuvan.

Hannu pukee takin päälle ja lähtee

-----> feidaus

Hannu väsyneenä riisuutuu, polvistuu sängyn viereen.

Hannu: Rakas Jeesus, kiitos tästä päivästä ja että huolehdit meistä. Varjele työkavereita ja anna heille anteeksi, koska he eivät tunne sinua. Amen!

Hannu napsauttaa valot pois ja laittaa nukkumaan.

Kameran kuva pimenee

Kierros alusta:

Kohtaus 8.

Dimitrin tarinan alla:

Taisto - Dimitrin veli

Säde - Dimitrin sisko

Veikko - Dimitrin rosvo kaveri

--> feidaus auki

Taisto ja Veikko ajaa autoa

Veikko: Mitäs oot mieltä ku velipoika tuli uskoon?

Taisto: No ei yhtään hyvä homma. Nyt se ei enää tee keikkaa meille.

Veikko: Mä vähä luulen et kohta se heittää sen uskishomman ku saa funtsattuu asiaa kunnolla läpi. Puhu hei sä sille järkee, menee hyvä mies pilalle ku alkaa jeesustelee tollee. Mitä se oikeen näkee siinä...?

Taisto: No joo, niinpä! Mä oon samaa mieltä mut kyl sä tiedät et kun Dimi saa jotain päähänsä, niin se ajaa sen homman loppuun saakka vaiks muurin läpi paljain nyrkein ja niin se menee tämänki läpi. Tunnen sen, sen verran hyvin.

Veikko: No toivottavasti se ajaa sit lujaa sen loppuun, ettei tartte koko loppuvuotta odotella sitä keikoille.

Veikko pysäyttää auton parkkihalliin ja Taisto hyppää ulos rautalangan kanssa ja menee autolle, avaa kätevästi ovet ja istuu sisälle.

Veikko: Saaks käyntiin? (nauraa sarkastisesti)

Taisto näyttää keskisormea Veikolle ja kumartuu ratin alle

Veikko: Haahaa... on se kans kone toi Taisto (puistelee päätään)

Samassa varastettava auto jo starttaa ja Veikko kaasuttelee pois ja Taisto sitten heti perään renkaat ulvoen.

-----> feidaus

Dimitri selaa nettiä kotona...

Taisto: Seurakunta jossa ei katsota kirkkoa mihin kuulut, just tollasta mä haen

Säde: Meinaaks alkaa käymään kirkossa kans?

Dimitri: No kukas sen tietää, täytyy käydä katsomassa minkälaista porukka siellä on ja sitte miettii että haluaks mennä enää uudelleen.

Säde: (katsoo ruutuun) Valkolaisia taitaa olla koko sakki

Dimitri: No ei tiiä, saattaa siellä olla meikäläisiäkin

Säde: No koskas meinasit mennä sinne?

Dimitri: Katotaas.... huomenna aamulla on rukoushetki 9:30

Säde: Et ole ikinä heränny niin aikasin... haahaa.

Dimitri: No kello on sitä varten

Säde: Oleks sä nyt ihan oikeesti tosissas, että susta on tulossa nuhteeton pyhäkoulupoika ja vielä joku tosiuskovainen? Mitä Taisto ajattelee?

Dimitri: Täh... No ei se kyl sille kuulu. Mä teen niinku mua huvittaa ja jos se ei kelpaa, niin se on sen häpee.

Säde: No toi ei kyl kuulostanu yhtään uskovaisen puheilta

Dimitri: Niin ei kai mut mähän olen vasta opiskelemassa tätä. Olen kokelas vasta. Luin Raamatusta, että tehkää sellaisia tekoja toisille, mitä toivoisitte itsellenne tehtävän. Se on aika hyvä lähtökohta, paitsi jos on rosvo.

Samassa ovi aukeaa ja Taisto ja Veikko saapuu

Veikko: Kato meidän Paavali se täällä vaan istuu kahvilla ku muut tekee hommia (istuu Dimitrin viereen ja panee käden tuttavallisesti olalle)

Taisto: No se oli helppo keikka, ei siinä Dimii tarvittu

Säde: Dimitri meinaa aamulla mennä johonki seurakuntaan käymään

Taisto: Täh!? Ihanks tosi... mihin?

Veikko: No johan sä meet nopeesti... no anna mennä. Tuut sit nopeemmin takas kotiin, ku heräät tajuumaan et ne kerää vaan sulta rahat pois ja käteen jää enää pastorin tilinumero, verkkokalvoille kolehtihaavi ja mieleen jää karu kokemus huijatuks tulemisesta.

Dimitri: No en mä nyt ole vielä mihinkään liittymässä. Pitää käydä katsomassa minkälaisia ihmisiä ne tosiuskovat on, jos niitä yleensä on, niinku Kerttu täti.

Taisto: Ai niin, se käy siellä hellareissa vai mikä se on, jossa on paljon meikäläisiä

Säde: Helluntai kirkossa

Veikko: No eiks seki ole ihan täys kahjo hihhuli koko ämmä

Säde: Naama kiinni Veikko, vanhemmista ei puhuta noin tässä talossa

Veikko: No joo, sori vaan... mut mun mielestä se on turha ajanhaaskausta koko uskonto. Mä oon kyl niin täys ateisti ku olla voi. Miks muka Jumala olis luonu näin paljon ja umpikahjoo porukkaa. Rikkaat rikastuu ja ihmiset tappaa toisiaan rahan ja vaikka minkä takia. En mä siks uskokaan, että mitään on luotu.

Dimitri: No mut mun mielestä paljon enemmän uskoo vaaditaan siihen, että kaikki on ittestään tullu. Ja kyl mä oon ymmärtäny että Jumala loi meille vapaan tahdon, joka antaa meille myös epäonnistumisen oikeuden. Siksi Jumala ei puutu asioihin kovinkaan paljon, vaan vasta äärimmäisissä tilanteissa. Uskovatki puhuu sallimuksesta ja varjeluksesta. Eiks se oo vähä sama asia?

Taisto: Sallimuksesta...? Mä kyl sen varjelun ymmärrän mutten sallimusta.

Dimitri: No kun ihminen on synnissä, eikä tahdo luopua synnistä, ni Jumala sallii tapahtua kaikkee, jotta ihminen jopa ihan romahtas omaan kurjuuteensa ja tajuais.

Veikko: Älä puhu soopaa Dimitri, miksi sitten just aina viattomien sallitaan kärsiä ku se pitäs olla just toisin päin?

Dimitri: Siinäpä se... Jeesus oli viaton kun hänet uhrattiin. Siksi vaittomat ovat niitä sijaisuhreja, joista meidän pitäs tajuta että ne kärsii meidän teoistamme. Syntivelka polveutuu ja ristiä kantaa yleensä siitä osaton, joka huomaa itse

kantaessaan, ettei todellakaan ole osaton ja siten me näkisimme sen Kristuksen työn Golgatalla. Hän oli osaton ja otti meidän syntimme kantaakseen.

Veikko: No eihän tossa ole mitään järkeä!

Dimitri: No ei ehkä sulle just nyt, mutta aika tekee tehtävänsä ja jonain päivänä säkin saatat tän oivaltaa.

Veikko: Oli miten oli, mä lähen himaan, nähdään huomenna. Lupaa Dimitri, ettet sekoo enempää. Me joudutaan pian viemään sua pöpilään kaiken päätteeks ku oikeen noilla jutuilla sekotat nuppis.

Taisto: Moikka

Säde: Hei vaan

Dimitri: Nii... no, tiä taas mitä tohonki sanois, moi sit.

Taisto: (huokaisee) Vai et aamulla herätyskello se sit soittaa vanhan kuutamokaikeveljen uskovaisten rukouskokoukseen, jo on eletty ja nähty tääki päivä.

Dimitri jää selaileen puhelinta.

Säde: Mä lähen nyt kattoon telkkarii ja sit pistän nukkuu, hyvää yötä!

Dimitri: Hyvää yötä Säde ja Jeesus myötä.

Taisto: Öitä sisko

-----> feidaus

YLÖSOTTOTAPAHTUMA -----> (kootaan tarinat yhteen)

Kohtaus 9.

Erkki avaa silmänsä istuen rappukäytävässä. Katsoo kelloa, on jo 9:15 ja kömpii siitä vaivalloisesti ylös...

Erkki: (mutisee itkuisena itsekseen) Anna Jeesus anteeksi, armahda Jeesus minua, armahda minua syntistä. Olen epätoivoinen ja ahdistunut.

Erkki kävelee ulos rapusta hitaasti laahustaen pää alas painuneena.

-----> feidaus

Kohtaus 10.

Urkki herää yömajasta, on vilu ja nousee likaiselta patjalta ylös.
Astuu ulos ja etsii roskiksen jota penkoo... löytää trippimehun jämät ja juo siitä, jatkaen matkaa.

Urkki: Mä oon vesiselvä, eikä yhtään krapula. Onpa ihana olo! (mutisee itseksensä) Tässä lähellä on joku kirkko. Mä haluan mennä kuuntelemaan lisää siitä Jeesus miehestä, otti multa viinanhimon... ja tuli mun sydämeen. Hei Jeesus, jos oot mussa, ni älä lähde, jooko, mä pyydän. Mä en enää haluu enää entistä elämää... se ei ole elämää, se on sinnittelyä elämän laidassa kiinni.

Urkki kävelee kulman taa...

-----> feidaus

Kohtaus 11.

Hannu nousee sängyssä istumaan, ottaa Raamatun yöpöydältä, laittaa sen rintaansa vasten ja laskee sen sitten takaisin yöpöydälle ja nousee ylös.

Hannu: Huomenta, rakas Jeesus ja kiitos uudesta aamusta!

Hannu pukee kravattia kaulaan ja juo samalla kahvia, hyräillen "Totuuden laulu" kappaletta. Hannu lähtee ovesta ulos hyräillen...

-----> feidaus

Hannu tulee kirkolle ja kaivaa avaimen taskustaan ja avaa oven, hyräillen edelleen.

Kohtaus 12.

Dimitrin puhelin herättää...

Dimitri: Mitä hemm... puhelin. (sulkee puhelimen) eikääh... (jatkaa unia)

Hetken Dimitri makaa silmät kiinni mutta sitten yhtäkkiä silmät aukeaa täysin auki suureksi.

Dimitri: Ai niin, se kirkko. (nousee äkkiä ylös, katsoo kelloa 9:10)

Dimitri: Oho, tuli kiire (menee vessaan ja juo lasillisen vettä, pukee päälleen)

Dimitri tulee ulko-ovesta vauhdilla ulos ja lähtee juoksemaan.

-----> feidaus

Kohtaus 13. (TEMPAUS)

Erkki saapuu kirkon eteen ja kävelee hitaasti kirkon rappusia ylös, astuu sisälle kirkkoon, tervehtii ovella rääsyläistä (Urkki) ja kaivaa taskujaan, antaakseen lantin muttei taskuissa ole mitään.

Erkki: Anteeksi, mulla ei ole mitään antaa...

Urkki: Ei se mitään, mäkin tulin kuunteleen vaan siit Jeesus vapahtaja miehestä, ku kuulin tuolla leipäjonossa siitä. Mä oon ihan selvin päin nytki...

Erkki: Nii, meillä taitaa olla kaikilla omat syymme tulla tänne.

Hannu pitää kirkon ovea avoinna, ojentaa ohjelmalehtistä ja toivottelee tulijoille

Hannu: Rauhaa teille Jeesuksessa Kristuksessa ja tervetuloa

Erkki: Kiitos, kiitos, siitä onkin aikaa kun viimeksi kävin

Hannu: Jaa, niinpä taitaa olla. Muistan sinut kyllä ja Herralle kiitos, että palaat.

Urkki: Kiitos... anteeksi, mä voin vaikka seistä takana (arasti menee sisälle)

Erkki: Mene istumaan vaan, kyllä siellä tilaa on.

Erkki menee istumaan, samoin Urkki jää taakse lähelle ovea, jossa tämän vieruskaveri (Pekka) paheksuen siirtyy pari istuinta kauemmas katsellen pitkin nokkavartta Urkkia.

Sali alkaa täyttyä ja saarnamies alkaa puhua

Saarnamies: Toivottelen ensin tervetuloa ja Jumalan siunattua rauhaa teille kaikille. Aloitamme tilaisuuden laulamalla virrestä...

Hannu laittaa lopulta oven kiinni ja jää istumaan lähettyville

Oveen koputetaan ja Hannu menee avaamaan. Taustalla laulu alkaa kuulua

Dimitri saapuu viimeisenä

Dimitri: Anteeksi, oli hiukan kiire ja... anteeksi kauheasti

Hannu: Ei se mitään, et sinä myöhästynyt mistään, tervetuloa ja ole hyvä, käy istumaan, Jeesus olkoon kanssasi täällä.

Dimitri: Kiitos! Sitähän minä täällä etsin. (menee saliin hiukan sivustalle)

Dimitri istuu rouvan (Liisa) viereen, joka heti ottaa käsilaukun tiukasti siitä kiinni pitäen hymyillen Dimitrille tekohymyä. Laulu lakkaa.

Saarnamies: Tänään aion pitää saarnan viimeisistä päivistä mutta sitä ennen, rukoilkaamme kaikkien niiden puolesta, jotka ovat täällä keskuudessamme ennen olleet, mutta menneet sitten takaisin maailmaan. Rukoilkaamme erityisesti seurakuntalaistemme, Annen, Liisan ja Ellin puolesta, jotka olivat meidän sisariamme, mutta ovat sitten jostain syystä meidät jättäneet ja menneet omille teilleen. Jätämme heidät hyvän paimen, Herramme Jeesuksen silmien alle, jotta Hän nuo eksyneet lampaat löytäisi ja toisi takaisin keskuuteemme.

-----> feidaus samaan kuvaan (aikaskippi)

Puhuja puhuu sanoilla, "mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä...

Pasuuna soi ja ukkonen jyrähtää

-----> Nopea leikkaus salista (savukoneella hento savu)

Ihmiset katoavat, Erkki, Urkki, Hannu, Dimitri ja ja moni muu...

Aluksi ihmiset hämmästelevät, jäävät vartalot aivan jäykkinä paikoilleen, aluksi vain silmät vilkuilevat, sitten vain päät kääntyvät varovasti. He eivät uskalla liikkua aluksi, jottei tapahtuisi mitään... Pitkä hiljaisuus. Pasuunan kaiku vaimenee...

Hitaasti ihmiset alkavat liikkua ja ihmetellä...

Dimitrin viereen jäänyt nainen Ella katsoo Dimitrin tyhjää tuolia, ympärilleen ja sitten alkaa kiljua hysteerisesti.

Ella: EII, EIII SAAA... MIKSI NYT? ET SAA JÄTTÄÄ MINUA.

Ella purskahtaa hysteeriseen itkuun, heittää käsilaukkunsa eteensä maahan kuin saastaisen esineen jota vahti ennen tempausta.

Ella: Emme olleet valmiita... voi Herra Jeesus, miksi en voinut olla valmis... miksi tulit näin pian... En ollut vielä valmis. Miksi... MIKSI... miksi? (vaimenee hokemistaan jatkaa itkemistä)

Urkin viereen jäänyt mies Pekka: (Uhmakkaasti) Tässä on joku temppu taustalla. Minä en usko... Tämä on salajuoni.... täytyy olla! Kuka tämän teki? (hieroo käsiään hermostuneesti)

Ella: Etkö sä tajuu pelle, että Jeesus haki noi ja me jäätiin nyt tänne... rahallakaan sitä ei voi saada (hysteerisesti jatkaa itkuaan)

Pekka: (katselee hermostuneesti ympärilleen) Ne on menny ulos jostain... Mut toi ällöttävä haiseva spurguki lähti (näyttää tyhjää penkkiä) Se oli valoeffekti ja sitten se ääni... se savu myös. Sinä aikana ne häippäs ja halus säikäyttää meidät, hah. Pappi puhu just siitä ja keksi tän koko jutun. Mennään ulos, ne on siellä... varmasti, tulkaa vaikka katsomaan. (lähtee ulos)

Muut jäljellejääneet seuraa, pari jää penkeille istumaan pää alas painettuna. Yksi on mennyt alttarille naama maahan rukoilemaan.

Ella istuu penkillä halvaantuneena, tuijottaa ylös kun muut menee ulos ja mutisee.

Ella: Minä en ollut tarpeeksi valmis... en ollut tarpeeksi valmis. Miksi minä en ollut valmis... nyt Jeesus sitten haki ja minä jäin... tiesin tämän ...miksi minä en ollut valmis. Kyllä minä tiedän miksi minä jäin... en ollut valmis... niin pienestäkö kaikki on kiinni... en ollut valmis (jatkaa lauseen toistelua).

Pekka ja muutama muu jäljellejäänyt tulevat ulos kirkon ovista ja jäävät katsomaan.... päät kääntyilevät ympäriinsä kun he katselevat mitä ulkona tapahtui.

Joku nainen riuhtoo tyhjiä lastenrattaita ja huutaa, poliisi-poliisi, missä Laura, kuka vei Lauran... vaatien ympäriltään repimällä tunnustusta ohikulkijoilta jotka hekin ovat äimänä.

Autoja on pysähtynyt keskelle risteystä ja torvet soi.

Eräs mies menee kolkuttamaan tyhjän auton ikkunaa, vaatien lähtemään eteenpäin. Kuski on kadonnut.

Yksi huutaa täyttä kurkkua ja juoksee: Nyt se tapahtui, nyt se tapahtui... tehkää joku jotain... nyt se tapahtui...

Jostain kuuluu huuto: poliisi, soittakaa poliisi...

-----> Feidaus

HETI TEMPauksen Jälkeen (lyhyt katselmus)

Kohtaus 14.

Tiina kuuntelee musiikkia radiosta ja jammailee, kun radiolähetys katkeaa yllättäen.

Radio: Ylimääräinen uutislähetys! Jotain täysin poikkeavaa on tapahtunut koko valtakunnan mittakaavassa. Hälytyskeskukset ovat ruuhkautuneet kaikkialla maassamme. Emme tiedä vielä syytä, koska mitään varmaa tietoa kaaoksesta johtuen on saatavana niukasti ja sen aitoutta tuntuu olevan uutisten sekavuudesta johtuen hyvin vaikea arvioida. Mutta erään tiedon mukaan, ainakin yksi suurempi joukko ihmisiä olisi kadonnut ainakin erästä paikallisseurakunnasta samanaikaisesti. Viranomaiset eivät osaa toistaiseksi antaa tälle joukkokatoamiselle mitään selitystä. Moni väittää sen olevan jonkinlainen uskovaisten temppu, mutta näyttää siltä, että kaikkialla tätä olisi tapahtunut.

Kerromme lisää kun saamme jotain uutta tietoa katoamisista. Älkää sulkeko radioitanne, vaan pitäkää ne avoimina koko päivän hätätiedotteita varten ja pyytäkää kaikkia tuttaviannekin tekemään samoin. (musiikki jatkuu siitä mihin jäätiin)

Paula kuuntelee kotonaan myös samaa kanavaa ja jää tuijottamaan radiota mielteliäänä otsa rypyssä, kumartuneena radiota kohti.

Erkin ääni kaikuu: ...toiset otetaan ja toiset jätetään...

Paulan ääni kaikuu: "onko se sun jumalas tosiaan noin julma"

Paulan kasvoilla näkyy kun sydän hyppää kurkkuun... kaivaa kiireellä vapisevin käsin puhelinta... pudottaa sen lattialle... noukkii vapisevin käsin, näppäilee, soittaa Erkki näkyy ruudulla. Painaa vihreätä luuria ja asettaa puhelimen korvalle. Puhelin hälyttää turhaan, ei vastaa.

Kuva siirtyy kirkon penkin alle, jossa Erkin puhelin värisee lattialla ja näytössä lukee "Kulta soittaa".

Kuva siirtyy Tiinaan, joka kuuntelee edelleen radiota kumartuneena sen ääreen.

Radio: Hätäkeskus on ruuhkautunut, kadonneita ilmoitetaan jatkuvasti lisää ja juuri saamamme tiedon mukaan kaupunginsairaala on kadonnut kaikki vastasyntyneet.

Kuva siirtyy Tiinan jalkoihin, kun hän rojahtaa polvilleen...

Feidaus ----->

Kohtaus 15.

Skede ja Väiski laahustaa tutulle penkille istumaan.

Skede: Mihis se Urkki katos yömajasta aamulla?

Väiski: En mä tiedä, se vaa häippäs johonki.

Skede: Sossuun tai ruokalaan. Se oli sekasi, ei ryyppyäkään ottanu eilen ku tuli sieltä soppajonosta rantsuun.

Väiski: Urkille eka selvä aamu sit armeijan jälkeen. Mut hei, illalla se höpisi sinne kirkkoon menemisestä.

Viirilä tulee huolestuneen näköisenä paikalle

Viirilä: Kaupunki on ihan sekasin, kadonneita joka puolella. Radiossa käskettiin ottaa yhteyttä kaikkiin tuttuihin ja sukulaisiin, jotta voidaan varmistaa keitä kaikkia katoamiset koskisi.

Väiski: No täs me ollaan mut Urkki häippäs jo aamulla jonnekki, eikä ole näkyny sit sen jälkeen. Mut se ilmestyy pintaan ku korkki, ku kuulee Kambiina pullon korkin narahduksen. Haahaa.

Skede: No kyl se tulee sieltä ku on saanu puuroa ekaks ruokalassa

Väiski: Mulle maistuis kyl kans, pitäs varmaan alkaa kulkee siellä

Viirilä: Haahaa ei teille maistu ku kuiva kotimainen valkkari La sol, haahaa

Viirilän puhelin soi

Viirilä: Viirilä! ...aha, okei... Mitä? ...uskovaisia... kaikkiko? Ei voi olla totta, palataan asiaan. (sulkee luurin)

Skede: Huolia?

Viirilä: Mihin se Urkki oikeen lähti?

Skede: No ei me tiietä, se vaan meni jonnekki aamusta

Viirilä: Mun pomo soitti just ja kerto että radiossa sanottiin että kadonneita on tässä kaupungissa jopa satoja ja lapsia kadonnut maassamme jopa tuhansia ja näyttää siltä että ainakin suurin osa kadonneista ovat olleet kristittyjä... siis sellasia hihhuli kristittyjä jotka käy kirkossa, tai siis mitä ne on... sellasia tosiuskovaisia. Paikallinen piispakaan ei ole kadonneiden joukossa ja lähinnä vain joidenkin pikkukirkkojen papit ovat kuulemma kadonneet. Vain jokunen valtionkirkon pappi olisi kadonneiden joukossa.

Väiski: Urkki ei ole pappeja tai kirkkoa nähnykkään sit rippikoulun. Paras vaan odotella jos Urkki et ilmestyy taas jostain. En usko että sillä on tän asian kans mitään tekemistä... (vilkuillen Skedeen kysyvästi) ...vaiks uskovaisekshan toi tais selvästi kyl hurahtaa. En mä tiä... Eilen se kyl oli ihan omis maailmoissa.

-----> feidaus

Kohtaus 16.

Kaitsu ja Sari katsoo televisiota, jossa uutislähetys

Uutiset: Viranomaiset eivät kykene selvittämään kuinka moni on kadonnut, koska jatkuvasti tulee uusia ilmoituksia. Hälytyskeskus on edelleen ruuhkautunut, eikä tämä koske pelkästään yhtä kaupunkia, vaan koko maailmaa on kohdannut sama ilmiö, aivan Kaukoidän maita myöden. Kuitenkin väestömääriin nähden länsimaissa on kadonneita eniten.

Emme vielä tiedä mikä taho nämä katoamiset on aiheuttanut, tiedämme vain että katoamiset kohdistuu vauvoihin ja pikkulapsiin, sekä jostain syystä kristittyihin, jotka ovat niin sanottuja tunnustuksellisia uskovaisia.

Hyvällä syyllä voimme kysyä, että ovatko nämä katoamiset edes ihmisen tekosia, vai olemmeko joutuneet jonkin avaruudesta tulevan hyökkäyksen kohteeksi?

Viranomaiset pitävät toistaiseksi vielä salaliittoteoriaa mahdollisena, koska juuri nuo uskovaiset ovat puhuneet jo kymmeniä vuosia uskovien katoamisesta, että kyseessä voisi olla maailmanlaajuinen salaliittojuoni.

Viranomaiset eivät kuitenkaan ole keksineet miten näin massiivinen katoaminen voitaisiin mitenkään toteuttaa, joten epäilykset siirtynevät aika pian planeettamme ulkopuolisiin syihin.

Viranomaiset kehottavat nyt kaikkia etsimään jokainen tuttava ja sukulainen käsiinsä ja ilmoittamaan niiden henkilöiden nimet poliisille, jotka edelleen ovat kadoksissa ja mikäli joku kadonneeksi luultu löytyy, ilmoittakaa asia myös pikimmiten viranomaisille.

Uutiset jatkuu taas, kun saamme tietää lisää. Nyt seuraamme kentällä toimittajamme raportointia tilanteesta.

Kaitsu ja Sari: (yhteen ääneen kääntyy toisiinsa päin) Hannu!

Kaitsu ottaa luurin ja soittaa (kuuluu hälytysääni)

Kuva siirtyy kirkon penkille, jossa puhelin soi avoimen raamatun päällä (luurissa lukee "pomo soittaa")

Kaitsu: (sulkee puhelimen) Ei vastaa!

Sari: Onko Hannu... kadonn... voi ei. (vie käden suulleen)

Kaitsu: Ei nyt vielä tehdä sellaista johtopäätöstä. Se meni sinne aamukirkkoon, niinhän se aina meni ja tulee tänne sitten. Odotellaan nyt rauhassa. Menes keitteleen kahvia ja rauhotutaan nyt vähän. Kyllä tähän vielä selitys tulee, niin kuin aina kaikkiin kummiin asioihin. Saat nähdä vielä.

Sari: (järkyttyneenä nousee) Voi kauheeta... ei voi olla totta... lupaathan että tämä ei ole mitään kamalaa.

Kaitsu: (ottaa Sarin käden käteensä) Lupaan lupaam... ota rauhallisesti ja tee niin kuin aina teet. Kyllä tää tästä selviää.

Sari lähtee keittämään kahvia

-----> feidaus

Kohtaus 17.

Taisto sulkee television jossa juuri päättyy sama ohjelma. Säde kauhuissan vieressä.

Taisto: Nyt pitää selvittää mis on Dimitri

Säde: (vetää nopeasti henkeä) Apua... toivottavasti se on kunnossa, ettei mitään vaan olis tapahtunu sille.

Taisto nousee ylös, lähtee ulko-ovelle ja Säde seuraa perässä. Pihalla Veikko kurvaa jo eteen ja hyppää ulos autosta. Säde ja Taisto tulevat ulos.

Veikko: Kuulitteko mitä on tapahtunu. Koko kaupunki on sekaisin ja samaa kuuluu kaikkialla koko maailmassa, kaikissa maanosissa, Lontoossa, New Yorkissa, Moskovassa ja Hong Kongissa, kaikkialla.

Taisto: No just katottiin uutiset. Mitä ihmettä tää on...?

Säde: Mihin kirkkoon se Dimitri meni, eihän sillä ollu ees kännykkä mukana kun se lähti niin kiireellä sinne.

Taisto: Eiks se netistä selaillu niitä kirkkoja sillä kännykällä?

Säde: Joo, se sano että se on joku sitoutumaton seurakunta jonne se meni.

Veikko: (ottaa kännykän ja selailee hetken) Joo, se taitaa olla tää, ihan kävelymatkan päässä.

Säde: No kävellenhän se sinne meniki, tais myöhästyä ku lähti kiireellä

Veikko: No hypätkää autoon, ni mennään sinne.

Säde ja Taisto nousee autoon ja Veikko ajaa pois.

-----> feidaus

Kierros alusta:

Kohtaus 18. (korjaamatonta raakatekstiä)

Tiina soittaa Paulalle ja puhelin tuuttaa varattua.

Tiina: Linjat jatkuvasti tukossa... voih...

Tiina koittaa uudelleen... hälytysääni...

Paula: (hätääntyneesti) Hei Tiina, hyvä ku soitat, oot varmaan jo kuullu mitä on tapahtunu? Erkkikään ei vastaa... mitä sä tiedät tästä?

Tiina: Joo kuulin. Aivan kauheaa... Mitä me voidaan tehdä? Onko Erkki kadonnut vai mitä? Kaikki linjat on jatkuvasti varattuja ku kaikki etsii omaisiaan.

Paula: En minä tiedä, se vain ei vastaa enää puheluihin. Mitä mä teen?

Tiina: No häilyttääkö sen luuri?

Paula: No joo, häilyttää. Hälytysääni soi muttei se vastaa.

Tiina: Erkki ei päässy kotiin kun mä laitoin ketjun. Se kävi yöllä koittamassa sisään mutta häipy sitten jonnekkii. Voi miks mä en päästäny sitä...

Paula: No se on sitte varmaan putkassa ku ei kai sillä rahaa ollu mihkään hotelliin.

Tiina: No en usko että oli. Pitää nyt vaan hetki odotella. Eiks ne päästä putkasta aika aikaisin pois.

Paula: No se vissiin riippuu mihin aikaan sinne ollaan viety ja mikä muuten ollu tilanne. En mä tiedä ku ei ole kukaan kaveri koskaan joutunu sinne.

Tiina: Kuuliks et radiossa käskettiin pitämään telkkari ja radio auki jotta uutiset tulis läpi.

Paula: Joo, mulla on toi radio auki koko ajan.

Tiina: Okei, no odotellaan vielä hetki. Ei kai tää nyt mikään maailmanloppu vielä ole. Kyl tässä joku järkisyy viel on takana.

Paula: Joo, moikka! ...hei ja soittele jos jotain kuulet.

Tiina: Juu juu... no moi!

Tiina jää miettimään kun ovesta tulee Kari hätääntyneenä sisälle

Kari: Huh, sä oot täällä. Oon koittanu soittaa mutta kaikki linjat koko ajan varattua keskikaupungilla, eikä päässy millään läpi. Ajoin tänne tuhatta ja sataa. Autoja joka puolella pysähtyneinä ja ihmiset juoksee ja huutaa kuin hullujenhuoneella ees taas.

Tiina: Joo, mä oon kuunnellu radiosta koko ajan mitä on tapahtunu. Kauheeta... kadonneita ilmoitetaan koko ajan lisää ja lisää, eikä kukaan osaa sanoa syytä. Kaiken lisäksi radiossa sanottiin että sama tapahtunu kaikkialla maailmassa yhtä aikaa. Pahaltahan tää näyttää ja vielä kamalampaa tietää että ne jotkut uskovaishullut on tätä hokenu, just niinku se sun laiska lankomiehes ja nyt ne saa sit leveillä et he muka tiesi tän ennalta.

Kari: No mutta niinpä! Tostahan se Erkki just paasas meille että tulee päivä kun uskovat otetaan pois. Muistatko... pikku maistissahan se selitti aina ku selvin päin sitä vissiin hävetti puhua siitä.

Tiina: No joo, muistan kyllä ja me ollaan naurettu sen jutuille. Mutta nyt on jotain sellasta käynny ja mitäs me nyt tehdään. Puhuko se koskaan siitä?

Kari: Älä nyt kulta ala vielä niin pitkälle vetämään noita johtopäätöksiä. Asia kerrallaan. Erkki saattaa yhtäkkiä putkahtaa esille jostain.

Tiina: Putkahtaa, tosiaan putkasta se täs vielä putkahtaa. No mutta millä sä selität noi muut, kaikkialla maailmassa. Meidän olis kyllä syytä lähtee etsimään Erkkiä.

Kari: Ai niinku mistä?

Tiina: No ekaks varmaan kannattas silti kysyä poliisiputkasta ennen ku aletaan vetää syvempiä johtopäätöksiä. Haetaan Paula mukaan.

Kari: No jos niin on pakko, niin kai me sitten mennään.

Tiina ja Kari lähtevät ulos.

-----> feidaus

Kierros alusta:

Kohtaus 19.

Skede ja Väiski istuu penkillä edelleen.

Väiski: Taitaa olla jo päivä puolessa, eikä Urkkia kuulu. Jengi vaan huutaa poliisia ja kaikki etsii jotain kadonneita tuttujaan.

Skede: No mut ei me nyt aleta juokseen Urkin perään, vaiks olis mihin kadonnu.

Väiski: Mut pitäs saada ryyppy jostain, et tää veekasi lähtis käyntiin

Skede: Joo, mäkin alan olee aika pahas darras jo.

Väiski: Lähetääks kulmille jos jollain tutul olis heittää huikkaa

Skede: No joo, voitas mennä

Viirilä tulee vastaan huolestuneena heti kun Skede ja Väiski nousevat penkiltä

Viirilä: Ootteks nähny sitä Urkkia vieläkään?

Skede: No eipä ole miestä näkyny, eikä kuulunu sen enempää, miks?

Viirilä: No kun mun vaimo on kans kadonnu. Pakko sanoo et se on tai siis oli uskossa kanssa, samoin mun pomon äiti on kadonnut, joka oli uskovainen sekin ja kävi kirkossa. Ja taitaa olla niin et se Urkkikin nyt sitte sama homma ja kun uutisissa sanottiin että katoamiset on koskenu vain uskovaisia ja ihan pikkulapsia. Vaimo puhu aina siitä että Jeesus hakee omansa eräänä päivänä ja päästään kotiin. En mä koskaan ymmärtäny, siis meillähän oli koti... mieletöntä.

Skede: No voi hitto mikä soppa tästä synty.

Väski: No mut mihin ihmeeseen ne sit kaikki on oikeen kadonnu?

Viirilä: Vaimo sano että jonneki Taivaaseen. Tää kuulostaa nyt ihan täysin idioottimaiselta mut se kerto että Jeesus kun lähti noustuaan kuolleista, siis silloin kauan sitte, ni se lähti valmistamaan sijaa kaikille jotka häntä seuraa. No totta kai mä vaan nauroin aina sen jutuille. Ihan käsittämättömiä tarinoita, joita papit rahan takia vaan kertoilee. Lopulta se ei enää puhunu siitä mitään ku tiesi että mä vaan nauran sille. Voi että... (puree huulta) miks mä en kuunnellu... nyt se on myöhäistä. (kävelee hermostuneena ees taas)

Skede: (katsellu suu auki Viirillä) Multa ei ole kadonnu muuta ku rahat ja nekin mä tiedän mihin ne on menny. Ne meni mun kurkusta alas... haahaa.

Väiski: Mua kyl alko hiukan huolestuttaa... mitä nyt sitte tapahtuu.

Viirilä: No sitä samaa mäkin olen miettiny. Mitä tämän jälkeen tapahtuu, jos ne kaikki kauhutarinat onki totta, siis kaikki se mitä uskovaiset on puhunu. Maailmaa kohtaa pian kauheat ajat, jos niitten jutut pitää paikkansa mitä kaikkeen nettiinki on jo vuosia kirjoitettu.

Skede: Mitä siel lukee sit, tuleeks nyt joku maailmanloppu vai? Ei se mitää, mulla on viinat jo valmiiks loppu.

Viirilä: Äh... No ei tai joo, vai kummin päin se pitäs sanoo. Muija kerto että ensin uskovaiset lähtee ja sitte alkaa kauheat ajat, jonka jälkeen Jeesus tulee tänne maailmaan suuren taivaallisen sotajoukon kanssa. Mutten mä tiedä sit oikeen mitä se tarkoittaa ja miten meille käy nyt.

Väiski: Nyt aletaan hei ottaa selvää kyllä tosta. Kumma ku mua ei haluta dokaa yhtään just nyt. Päässä on ihan omituinen olo.

Skede: Aha, viinan vähyyttä... mut milläs otat selvää jos kaikki uskovat on jo kadonnu?

Viirilä: Tiedätteks minne se Urkki meni aamulla?

Väiski: No ei mut se höpisi jotain kirkossa käymisestä.

Viirilä: Siis lähtiks se aamulla kirkkoon?

Väiski: En mä tiedä... se vaan häippäs jonnekki yömajasta

Viirilä: (ottaa kännykän esille ja selaa) No kauas se ei voinu mennä ja mikä tänä aamuna on ollu auki. Hmmm.. Tossa. Hei se on täs aika lähellä. Pitäskö mennä käymään siellä.

Väiski: No mikäs siinä sitten.

Viirilä: Mutta jos Urkki on kadonnu, niin miksi Raamatussa lukee, ettei juopot peri taivasten valtakuntaa. Raamattu ei ainakaan vaimoni mukaan valehtele ja näistä jutuista on pakko ottaa nyt selvää, vaiks potkut tulee. Mä meen sinne kirkkoon käymään.

Skede: No saatanhan mäkin lähtee ku ei täs muutenkaan ole ku krabbee, joka puskee päälle. Vai ei juopot pääse taivaaseen... mä oon viel tappajakin, joten mulla on tuplaporttikielto sinne. No ei me päästä mihinkään muuallekaan... Putkaan korkeintaan päästään, sinneki vaan joskus pakkasella.

Väiski: Taivaaseen ei pääse, eikä pirukaan huoli... Nollan on hyvä olla. Mietin vaan miks mä oon näin rauhallinen vaiks ei oo brenkkuu, eikä mitään.

Viirilä: (sarkastisesti) Just! Mihinkähän se Urkki sit lähti? Sitä paitsi Skede, olihan se apostoli Paavaliki ollu ennen kristittyjen tappaja. Kaiken lisäksi siit sun jutusta on kulunu jo ainaki parikyt vuotta.

Kolmikko lähtee kohti kirkkoa...

-----> feidaus

Kierros alusta:

Kohtaus 20.

Toimistolla Kaitsu ja Sari katsovat edelleen televisiota kun Tero saapuu hengästyneenä.

Tero: Ootteko kuulleet jo mitä on tapahtunu?

Kaitsu: Ollaan kyllä ja tässä nytkin päivystetään uutisia ja näyttää siltä että katoamiset on koskenut vain uskovaisia ja pikkulapsia.

Tero: Ne uskovaiset just on kaapannu noi lapset... Joku isompi salaliitto niillä on. Pedofiileja ne on koko sakki.... (huutaa) nyt pitäis kaikki uskovaiset vaan ottaa kiinni ja hirttää torilla ilman oikeudenkäyntiä.

Kaitsu: No ei Hannuakaan saada kiinni puhelimella, ollaan koitettu soittaa ja yleensä se on kyllä vastannu. Mut vaikee siitä on uskoa et se olis millään tavalla kenellekään vaarallinen.

Tero: Vai ei ole, mistäs sen tietää. Just tollaset saattaa olla juuri niitä pahimpia. Mistä me tiedetään mitä sekin vapaa-ajalla tekee. Varmaan kyttää puistoissa pikkulapsia ja netissä käy keskusteluja (ivallisesti) uskonveljien kanssa (vihaa pursuen) niitten kaappaamiseksi.

Kaitsu: No enpä uskois äkkipäältä... Otahan nyt rauhallisesti. Tää saattaa vielä kääntyä yllättäen muuksi miltä nyt näyttää.

Timppa saapuu paikalle myös hätäntyneenä.

Timppa: Kaupunki on ihan sekaisin, ruuhkia joka puolella ja kaikki etsii jotain tuttaviaan tai sukulaisia. Puhutaan että joku ufo olis käyny.

Tero: Uskovaiset on kadonnu ja kaapanneet pikkulapsia mukaansa jonnekin salaiseen piilopaikkaan. Armeijat pitä saada apuun nyt, ennekuin on liian myöhäistä.

Timppa: Missäs Hannu muuten on... sehän on...

Kaitsu: Kadonnut, eikä saada yhteyttä

Timppa: No niinpä tietenkin. Olishan se pitäny arvata.

Kaitsu: Älkääs nyt ihan vielä tuomitko miestä. Kuunnellaas nyt...

Televisiossa: Juuri saamamme tiedon mukaan, Israel ja USA ovat iskeneet ohjuksin ja pommikonein Iranin sotilaallisiin kohteisiin. Tästä johtuen Irania tukeneet maat, kuten Kiina ja Venäjä, ovat sanoneet katkaisseet maiden diplomaattiset suhteet ja maiden välit ovat kiristyneet äärimmilleen. Kreml on väläyttänyt ehkäisevää ydiniskua USA:n suurimpiin tukikohtiin.

Emme vielä tiedä liittyykö tämä katoamisiin vai onko taustalla muita syitä. Joka tapauksessa idän ja lännen välit näyttävät katkenneen äärimmäisen lähelle katastrofaalista yhteenottoa.

Sisäministeriö kehottaa kaikkia varautumaan kuivamuonalla, säilykkeillä, runsaalla määrällä kanisterivettä.

Ostakaa myös taskuradio ja siihen runsaasti pattereita, taskulamppuja, sekä öljylamppuja, sytyttimiä, kynttilöitä, huopia, makuupusseja, lämpimiä ulkovaatteita ja polttoainetta niin paljon kuin saatte, siltä varalta että sähköt ja normaali palvelut saattavat katketa jossain vaiheessa ainakin väliaikaisesti. Kerromme heti lisää, kun saamme asiasta tietoa.

Tero: (kauhuissaan) Mitä nyt tapahtuu?

Televisiossa haastatellaan henkilöä.

Television mies: Mun veli oli uskovainen ja se on nyt kadonnut. Oltiin yhdessä syömässä kasvotusten, kun se vain hävisi mun silmien edessä. Se jatkuvasti kertoi että Jeesus hakee omansa pois juuri ennen kuin katastrofi purkautuu maan päälle. Se puhui että tulee 7-vuotinen suuri ahdistuksen ja Jumalan vihan aika.

Kaitsu: Mitä jos toi onki kaikki totta?

Tero: Missä se Hannun kirkko oikeen on? Mennään katsomaan sinne ja kyselemään ihmisiltä. Mä en muuten yhteen ja kahteen hihhulin haastatteluun usko.

Sari: Mä tiedän missä se on. Mahutaaks me mun autoon?

Kaitsu: No mennään mun autolla. Neuvo sä niin mä ajan.

Koko porukka lähtee...

-----> feidaus

Kierros alusta:

Kohtaus 21.

Veikko ajaa kirkon eteen, Taisto ja Säde hyppää heti ulos ja menee kirkon ovelle. Veikko tulee hitaasti kädet taskussa perässä.

Taisto: (avaa oven) Hei tää on auki, tulkaa

Sisällä odottaa näky jossa lojuu ihmisten tavaroita penkeillä. Ella nyhkyttää penkillä kädet ristissä taivasta kohti.

Taisto: Anteeksi rouva mutta näittekö... tai... eiku olitteko täällä... tai siis katosiko täältä aamulla väkeä kun...

Ella: (kiihtyy hysteerisesti itkuksi) Äää... yyhy...

Taisto: (katsoo Sädettä) Onkohan tuo...

Säde: Taitaa olla tolaltaan, anna mä koitan

Säde istuu naisen viereen...

Säde: Anteeksi rouva mutta kun meidän veli on kadonnut ja me epäillään että se tuli tänne ja on nyt ehkä kadonnut. Tiedättekö tai...

Ella: (Itkun välistä) Olin täällä kun ne kaikki katosi ja minä jäin. Mitä minä tein väärin? (itkee)

Säde: En usko että olet tehnyt mitään väärin mutta minne ne katosi?

Ella: (hämmästellään ryhdistäytyy) Etkö sinä tiedä että Jeesus haki pois kaikki omansa... Minua ei otettu mukaan... kyllä minä tiedän että minä olin katkera ja kannoin kaunaa, pikku asioita mutta en sitten päässyt mukaan.

Säde: Et varmasti ole paha ihminen mutta miksi Jeesus haki heidät ja minne se ne vei?

Ella: Etkö sinä sitäkään tiedä? Jeesus vei heidät Taivaaseen ja nyt me kaikki kuollaan täällä ja saadaan koko maailma kimppuumme, meitä kidutetaan jos emme kiellä Kristusta ja ota pedonmerkkiä.

Säde: Mitä? No nyt en kyllä ymmärrä sanaakaan. Mitä ihmeen pedonmerkkiä?

Ella: No sitä joka otetaan käteen tai otsaan. Etkö hyvä tyttö ole koskaan lukenut Raamattua?

Säde: No pakko tunnustaa, etten ole lukenut muuta kuin kuullut siitä joltain muilta vanhemmilta jotka ovat olleet uskossa.

Ella: No nyt olis parasta tulla uskoon, koska nyt meidät perii hukka ja maailmansota syttyy ja nälkää, sairauksia, puutetta, vitsaukset ja kaikki tulvat ja maanjäristykset ovat tulossa. Raamatussa sanotaan että tulee niin hirveät ajat, ettei sellaisia koskaan ennen ole ollut. Toinen maailmansotakin oli leikkiä sen rinnalla mikä meitä pian kohtaa.

Säde: Kauheeta! Kyllä minä Jumalaan uskon mutta se Jeesus on vähän omituinen juttu. Miksi Jumala meitä kiduttaisi?

Ella: Ei Jumala meitä kiduttamaan ala, vaan sallii meidän omien syntiemme takia joutuvan kokonaan saatanan armoille ja me itse ja se saatana aiheuttaa meille sen kaiken.

Säde: Eikö Jumala siis enää suojele meitä ihmisiä? Niinkö se menee?

Ella: Jumala vetää suojeluksensa pois meidän syntiemme takia

Säde: No miten me selvittää jos niin käy?

Ella: Rukoilemalla ja tulemalla elävään uskoon. Muut eivät selviä.

Säde: No etkö sinä ollut sitten?

Ella: No siinäpä se juuri olikin, kun luulin olevani mutten ollut valmis. Minä aina pelkäsin ja kiertelin sitä asiaa, kun toiset uskovat puhuivat uskovien tempaamisesta. Minä en halunnut puhua siitä, koska en ollut valmis.

Säde: Puhuivat, mitä, mistä ne puhuivat?

Ella: Niin, etkö ole kuullut kun uskovat ovat jo vuosikymmeniä puhuneet tästä päivästä kun uskovat lähtee taivaaseen? Se lukee monessa paikassa Raamatussa.

Säde: No olen minä joltain kuullut mutten koskaan välittänyt koska olen pitänyt sitä hihhulien höpöpuheina.

Ella: Minä en halunnut uskoa, kielsin ja yritin ostaa aikaa itselleni selvittää asiani Jeesuksen kanssa, enkä sitten ehtinytkään. Jeesus tuli liian pian ja varkain vei heidät, joilla oli Jeesuksen kanssa puhtaat omatunnot.

Säde: Jäit siis, kun et ollut tunnustanut ihan kaikkia syntejäsi, niinkö?

Ella: No niin juuri!

Säde: Minusta tuntuu että minä haluan rukoilla ja tunnustaa syntini. Minulla on niin paljon syntejä, että siinä menee koko päivä, jos ees riittää. Miten Jeesus otetaan vastaan, kerro minulle? Tarvitaanko siinä pappia?

Taisto: Säde hei, oletko tosissas? Mieti nyt ensin kuka olet ja mitä oot.

Ella: Se on sydämen asia ja kokonaan sinun ja Jeesuksen välinen juttu. Ei siihen tarvita pappeja eikä mitään kirkkoja.

Säde: Sanonko siis vaan ääneen vai mielessäni että haluan ja tahdon että saisin syntini koko summana anteeksi ja Jeesus tulisi elämäni.

Ella: Ääneen sanominen on parempi kuin mielessä. Raamattu ainakin sanoo niin.

Säde: Tahdon siis Jeesus, jos sinä kerran olet totta, että tulet sydämeeni ja annat kaikki syntini anteeksi. Sanonko minä amen?

Ella: Sano vaan, amen! Kunhan se tulee kaikki sydämestä. Minä olen esimerkki siitä, että yritin huijata Jeesusta.

Säde: Niin, aijoo, ku jäit pois siitä.

Ella: Minunkin on nyt viimein aika päästää synneistäni ja anoa armoa. Olen itkenyt tässä jo monta tuntia ja rukoillut armoa. Olipa hyvä kun tulit ja minäkin sain lohtua. Huomaan, etten ole ainoa lohtua tarvitseva.

Säde: Pojat hei, mä oon tullu uskoon enkä enää halua syntiä tehdä. Nyt ymmärrän mitä Dimi koki.

Ella: Halleluja, Jeesus!

Säde: (innoissaan) Nyt mun pitää saada Raamattu jostain. Ai kauhee ku tuli utelias olo et mitä siinä lukee... (huomaa yhtäkkiä vieressä) Hei pojat katsokaa tässä on Dimitrin Raamattu, se oli täällä. Nyt ei tartte uskoa enää, nyt minä tiedän että Jeesus haki Dimitrin.

Veikko: Entä jos joku on vienyt Dimitrin ja ne muut täältä väkisin?

Taisto: Ei meidän Dimitriä viedä noin vaan, siihen tarvitaan vähintään karhuryhmä, se on nähty ennenkin.

Säde: Ei sitä mihinkään väkisin ole viety. Tää nainen on ollu todistamassa että ne katos ku savu ilmaan.

Ella: Paavali kirjoittaa korintolaiskirjeessä että yhtäkkiä silmän räpäyksessä me muutimme ja evankeliumeissa sanotaan että toiset otetaan ja toiset jätetään.

Säde: Nonnih... siinä kuulitte, just silleen nyt on sitte käyny ja me ollaan ne tänne jääneet. Mutta mitä nyt meidän pitäis tehdä?

Ella: No Raamattu sanoo kyllä että luottakaa Jumalaan ja eläkää Raamatun mukaan palvelen Jumalaa. Niin että kai meidän vaan täytyy koittaa jatkaa elämää niin kuin ennenkin muuten mutta nyt emme enää saa salaa elää synnissä.

Säde. Mun on helppoa pyytää anteeksi, kun koko elämä on mennyt synnissä. Mulla ei ole ainakaan salaisuuksia.

Ella: Mulla oli... (alkaa nyyhkyttää taas)

Säde: (laittaa käden olkapäälle) No mutta nyt tehdään muutos, meitä on nyt kaksi ja uskon että kohta kolmas ja neljäs.

Samassa aukeaa kirkon ovi ja sisään astuu Tiina ja Paula. Viimeiseksi Kari tulee perässä.

Tiina: Anteeksi hyvät ihmiset mutta onko tämä se paikka mistä aamulla katosi väkeä enemmänkin?

Säde: Taitaa olla. Mun veli katos täältä myös.

Tiina: Eikö kaikki uskovaiset sitten kadonneetkaan?

Ella: No siinäpä se onkin (nyyhkyttää) Minä olin muka uskossa mutta kävin täällä vain siksi että olisi parempi omatunto. En ollut oikeasti uskossa.

Tiina: Kuinka Julma se hihhuleitten Jumala voikin olla?

Paula: (löytää Erkin puhelimen) Hei täällä on Erkin kännykkä. Se on ollu täällä. Missä se nyt on? (selaa puhelinta, jossa on yksi puhelu tullut, kulta soitti jonka jälkeen Paula romahtaa itkuun)

Säde: Siis tämä nainen tässä näki kun ne katos kaikki. Jeesus haki ne Taivaaseen ja me jäätiin tänne koska emme olleet tunnustaneet syntejämme ja antaneet Jeesuksen tulla sydämeemme.

Tiina: Jaahas, no on täällä vielä joku löylynlyömäkin vielä jäljellä. Ei ne kaikki ole näköjään lähteneet maata kiertävälle radalle.

Taisto: Äläs muija kuule pilkkaa, jos et tiedä asiasta mitään!

Tiina: Oon nähny mitä roskasakkia uskovaiset ovat. Ne vaan kerää rahaa ja käyttää nuoria seksuaalisesti hyväkseen. Sitä on ollu uutisissa jatkuvasti esillä, kaiken maailman piispat ja muut. Tämäkin on niitten joku sairas juoni.

Taisto: No oletko käyny kysymässä, että onko sellaiset juuri kertomasi ihmiset kadoksissa? Minä kuuli että maassamme vain kaksi piispaa olisi kadonnut ja vain murto osa papeista, joten... tiedä häntä sitten.

Tiina: Aivan sama. Ette te mua vakuuta. Salajuoni tässä on ja joku hihhuliuskovien tavoite tässä on tämän takana.

Kari: Tiina, annan nyt olla. (ottaa Tiinaa käsipuolesta ja vetää syrjemmälle) Puhutaan äärimmäisen vakavista asioista ja nyt pitää ottaa kaikki näkökulmat huomioon. Toi sun asenne uskovaisuutta kohtaan on nyt tässä kohtaa aivan turhaa ja tarpeetonta.

Tiina: Käännyks säkin nyt uskovaiseks vai? Otan heti eron jos niin teet. Hulluja koko sakkii.

Kari: Nyt pitää olla objektiivinen ja katsoa kaikki vaihtoehdot. En minä uskon tulemisesta mitään puhunut. Puolustan vain näkemysten mahdollisia vaihtoehtoja vakavasti otettavina. Siinä ei toi sun asenteellisuutes auta yhtään mitään, pahentaa vaan. Olethan sinäkin sanonut että eräiden poliittisten puolueiden järki sumenee fanaattisen aatteen edessä. Niin käy tässäkin.

Tiina: No joo, joo. Ollaan järkeviä ja uskotaan että joku Jeesus haki noi ja ollaan kaikki yhtä idiootteja. Uskotaan Joulupukkiin ja johonki spagettihirviöön vielä. Rakennetaan toteemi ja hypitään sen ympärillä.

Kari: (Tiukasti) Nyt Tiina loppuu toi lässytys. (Rauhoittaen) Tiedätkö Tiina rakas että sivistysvaltioiden virallisissa turvallisuussuunnitelmissakin otetaan äärimmäisetkin vaihtoehdot huomioon ja tuo on juuri yksi sellainen, joka on jonkun kirjan, nimeltä Raamatun ennustus. Siitähän se Erkki paasas meille, eikä siinä sinänsä mitään väärää ole. Olihan maailma litteäkin joskus ja eräs menetti melkeen henkensä kun väitti sen olevan pyöreä, kunnes toisin todistettiin. Eliikkä ollaan nyt kuuntelulla vaan, eikä ennalta luulla.

Tiina: No onkos tuo nyt sitten hyvä vertailukohta tälle Jeesus asialle.

Kari: No onhan se toki jos Jeesus sattuukin loppuviimeks vaihtoehtona olemaan olemassa ihan oikeesti. Aine joka oli ennen tyhjiys, onkin nyt sitten totta ja konkreettista. Emme vain ehkä tienneet sitä silloin.

Tiina: Mutta kun ei ole.

Kari: No toi on mielipide, jota ei kukaan ole todistanut faktaksikaan, samoin kuin evoluutiokin. Se on yksi teoria muiden teorioiden rinnalla, jota ei ole todistettu aukottomaksi totuudeksi.

Tiina: Kari hei... kuuntele nyt ittees.

Ella: Minä näin kun ne katosivat ja pappikin katosi

Kari: Todistaja! (näyttää Tiinalle kädellä naista) On tapahtunut jotain jota emme voi selittää, emmekä todistaa muuta kuin tällä tavalla. Kaikki jää uskon varaan. Maailmassa pitäis aina kaikkien nähdä, koskettaa ja kokea joka ikinen asia, mikäli emme uskoisi todistajiin. Tässä on yksi joka näki ja sitä pitää uskoa tai olla uskomatta.

Paula: Mutta siitähän se Erkki puhui juuri, uskosta ja uskossa elämisestä. Olenko minä ollut kuuro ja sokea koko 15 vuoden avioliittoni ajan.

Tiina: Älä sinä Paula nyt ainakaan ala...

Kari: Anna Tiina olla. Anna Paula miettii nyt itse näitä asioita äläkä sinä ohjaile sitä enää.

Tiina: Mitä sinä tarkoitat? Miks sä puolustat hihhuloimista. Vain tiede voi todistaa asioita tieteellisin keinoin ja tämä kaikki on täällä pelkkää sekopäiden teatteria.

Kari: Minä tarkoitan sitä tosiasiaa, että juuri sinä olet se, joka on ohjaillut Tiinan eroamaan miehestään ja jos Jeesus onkin olemassa ja ne kaikki mitä siihen Raamattuun on kirjoitettu, niin olet tehnyt sitä silmällä pitäen käsittääkseni aika pahan rikoksen. Olen minäkin Raamattua sen verran lukenut, että sen osaan päätellä sieltä.

Tiina: Minä olen aina ajatellut vain Tiinan parasta.

Kari: Omasta mielestäsi olet mutta onko se ainoa totuus, sitä sinä et tiedä, enkä minäkään.

Tiina: Viittaat tolla siihen Jeesukseen, joka sitten tietää, vai? HAH!

Kari: No ehkä viittaankin... mutta totuuteen yleensä ja jos Jeesus on olemassa, niin sitä suuremmalla syyllä.

Paula menee istumaan naisen viereen tämän toiselle puolelle.

Paula: Näitkö mieheni? Hän oli sellainen (kuvailee)

Ella: En minä kiinnittänyt huomiota. Täältä katosi varmaan kymmenen ihmistä ainakin ja loput lähti täältä ulos sen jälkeen, eivätkä ole palanneet.

Kuvaan tulee takaseinällä seisovat Viirilä, Skede ja Väiski

Viirilä: Kuulimme hieman mitä puhuitte. Olitteko kaikki täällä vai vain te rouva silloin kun katoaminen tapahtui?

Ella: Vain minä olin?

Viirilä: (Kävelee eteen) Oliko täällä sellainen yks alkoholistin näköinen laitapuolen kulkija, kuten nuo kaksi (osoittaa Skedeä ja Väiskiä)

Ella: Oli joo (purskahtaa taas itkuun) Minä ylenkatsoin häntä ja hän lähti ja minä jäin. (nyyhkyttäen) Asetin itseni hänen yläpuolelleen.

Viirilä: (kääntyy Skeden ja Väiskin suuntaan) Siis Urkki oli täällä (kääntyy naiseen päin) ja hän katosi?

Ella: En minä hänen nimeään kysynyt enkä tiennyt.

Skede: Jeesusko sen teki. Näitkö sinä Jeesuksen?

Ella: En minä nähnyt... kaikki vain katosivat yhtäkkiä tuoleistaan ja pappi tuolta saarnatuolista (purskahtaa jälleen itkuun).

Skede: Voi elämä! (kävelee eteen, Väiski perässä) Oliko Urkki sitten oikeesti tullut uskoon ja nyt se on jossain Taivaassa harppua soittamassa.

Viirilä: No eikä. Mun vaimo kertoi että siellä olis vaan rauha ja siellä saa sillee oikeesti levätä. Jeesus kuulemma lähti tekemään sijaa heille taivaaseen sillon 2000 vuotta sitten. Nyt ne on siellä jossain, jossa on rauha, ei ole itkuja, murhetta, eikä ajankulua edes.

Väiski: Mä kuulin ettei juopot pääse taivaaseen. Mä ja toi Skede ollaan kyl juoppoja, mut niin oli Urkkikin ja se silti lähti. Miks? Mä en ymmärrä.

Ella: En minä vaan tiedä. Minähän korotin itseni ja hän oli ilmeisesti vaan oma itsensä. En minä osaa sanoa. Minä en ollut oma itseni, vaan yritin muka olla jotain parempaa ku toiset.

Viirilä: No mun vaimo sanoi, että Raamatussa sanotaan, ettei juopot peri taivasten valtakuntaa ja Urkki oli yhtä juoppo ku nää kaks.

Ella: No sitten meidän pitää ymmärtää se raamatunkohta uudelleen. Raamattu ei valehtele, joten me olemme ymmärtäneet jotain väärin. Meidän tulee tarkistaa, miksi ymmärsimme väärin.

Viirilä: Siis hei, nyt välähti. Eiks siinä Jeesuksen ristin vierellä ollu kaks ryöväriä, eikä nekään varmaan ihan selvin päin roistoiks tullu, eikä niittenkään pitäs periä mitään. Mutta se toinen niistä vissiin tunnusti Jeesuksen siinä ristillä ja nuhteli sitä toista tyyppiä ku se pilkkas Jeesusta. Siitä vähän niinku tuli vaan mieleen, että jospa täs kävi hiukan samallain.

Skede: Mää oon sitä paitsi tappanukki, enkä ole anteeks pyydelly keltään, vaiks näänki joka yö painajaisia siitä. Mä kyl ymmärrän, jos mut tuupataan helvettiin.

Viirilä: No ei se kokonaan ollu sun syy. Ei sun kannata siitä niin paljoo ittees syyttää. Se sun tarinas oli kyl epäreilu sua kohtaan ja sen takii sä tohon päädyit. Muuten sä olisit edelleen poliisina tuolla virassa.

Ella: Katumuksen kautta saa anteeksi. Mut muuten, tota en minä osaa sanoa. Nää on vaikeita kysymyksiä ja nyt ne on edessämme.

Skede: No mut mitä meille nyt tapahtuu? Voinks mä muka saada sen miehen tapon anteeksi?

Ella: Voit varmasti!

Taisto: Nii, en tiedä mut sitä minäkin olen miettinyt, et mitä meille nyt tapahtuu?

Ella: Minä sanoin jo että Raamatun mukaan meidän kuuluu vain nyt palvella Jumalaa, rukoilla ja hyljätä syntinen entinen elämämme ja tunnustaa syntimme Jeesukselle Kristukselle. Siksi hän kuoli Golgatalla, jotta me saisimme elämän. Mutta se vaatii meiltä uskoa häneen ja tunnustaa hänet herraksemme ja vapahtajaksemme.

Skede: Mun herra on ollu viina tähän saakka. Jos toi Jeesus sen ottaa multa sillee, et jää hyvä olo, ni mun puolesta voi saada mun sydämen sitte. Ei ole mitään ollu enää muutenkaan, ku henki ja pullo.

Väiski: (katsoo Skedeen) Sama, nii mun kans!

Taisto: No mä voin liittyä vissiin kans siihen porukkaan. Ei toi entinen elämä mitään niin hääppöstä ollu, elikkä jos tilalle tulee jotain sellasta, joka todella on elämän arvosta elämää, ni ottakoon munki sydämen sitte.

Veikko: Mä mietin vielä... (katselee muita) Hei älkää tuomitko, mut mä haluun mieltii aina yön yli.

Ella: Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne siihen orjuuden ikeeseen.

Samassa tulee viimeinen nelikko sisään, Kaitsu, Sari, Timppa ja Tero

Kaitsu: Hei onpas täällä porukkaa. Etsittekö tekin niitä kadonneita? Täältä tais lähteä monta?

Veikko, Kari ja Taisto: (yhteen ääneen) Kyllä!

Kaitsu: No onko selvinnyt mitään? Meilläkin on yks meidän firman työntekijä kadonnut ja se oli vissiin täällä vapaaehtoistyössä.

Ella: Ai se oli varmaan se Hannu. Se avas ovet, joko aina ohjelmalehtisiä ja toivotti ihmiset tervetulleeks. Se oli ihana mies. Kaikki tykkäs siitä.

Timppa katsoo Teroa epäilevästi...

Tero: Vai että tykättiin... no kyllä uskovat uskovasta tykkää, niinku kissa kermasta, niin kauan ku rahaa on kolehtiin.

Ella: Täällä ei kolehtia kerätty muuta kuin silloin kun oli joku asia joka piti hankkia ja sekin yleensä hankittiin yhdessä.

Muut katsovat hieman vihaisina Timppaa.

Timppa: (nostaa kädet eteensä, kämmenpuolet ulos päin) Anteeksi, ehkä väärä foorumi jutella näistä. Mutten välttämättä usko kaikkeen tähän.

Tiina: Niin, en minäkään!

Kaitsu: Mutta kyllä meillä tosipaikka on nyt päällä sikäli ja meitä kiinnostaa tietää mitä Hannulle tapahtui ja missä se on.

Muut kääntyvät katsomaan naista

Ella: No Hannu istui niin kuin aina lähellä tuota takaovea ja minä näin kun hän katosi kuin savuna ilmaan.

Kaitsu: Savuna? Mitä tarkoitat savuna.

Ella: No ei hänestä jäänyt mitään. Täällä leijaili outo usva hetken aikaa sen jälkeen tai sitten se näytti vain siltä. En minä tiedä, se oli sekava tilanne.

Kaitsu: Kuuluiko mitään ääniä kun se tapahtui?

Ella: Olin kuulevinani juuri ennen sitä trumpetin tai torven soivan. En ole varma siitäkään. Se saattoi johtua siitä traumasta joka sen jälkeen tuli, kun huomasi kaikkien kadonneen.

Kaitsu: No johan on... haahaa, johan pomppas, pitäskö muka nyt uskoa tää koko bullshitti? (katselee ylimielisesti ympärilleen kädet taskuissa)

Osa levittelee käsiään ja osa nyökkäilee ja nostelee käsiään epävarmuuden merkiksi

Säde: (määrätietoisesti) Minä tunnen veljeni ja uskon tämän naisen sanoihin ja olen ottanut nyt Jeesuksen henkilökohtaiseksi Herrakseni ja kehotan samaa muillekin.

Paula: Minä haluaisin myös mutta olen niin heikko (Ella tarttuu Paulan kädestä kiinni)

Ella: Niin minäkin nyt. Olin muka ennen niin vahva ja hain täältä vain tukea huonolle omalle tunnolleni. (itkuisena) Nyt minä ymmärrän mitä tein väärin.

Kaitsu: No jos tilanne on huomenna tämä sama ja emme tiedä miten meidän täällä tulevaisuudessa käy, niin voitasko sopia että täällä porukalla ja täällä samalla paikalla ikäänkuin vertaistuki tapaamisia joka ilta kello 18:00 jotta ymmärtäisimme enemmän kokonaiskuvaa ja jokainen kertoo mitä on päivän aikana tapahtunut? Vois olla terapeutista mutta myös tiedonjakoa.

Kari: Meille käy. Ei kuitenkaan oteta tätä minään hengellisenä tilaisuutena, vaan meillä on yhteinen ongelma, kadonneet, joiden vuoksi meidän on hyvä kuulla mitä muut tietävät. Jos joku ilmestyykin jostain, niin on varmaan parempi, että me kaikki tiedämme varautua sellaiseen mahdollisuuteen. Ei vaivuta nyt synkkyyteen, vaan palaamme huomenna tänne uudelleen. Sopiiko kaikille?

Kaitsu. Kyllä, näin minä sitä myös ajatelin. Tässä on kumminkin paljon muutakin. Olette varmaan kuulleet televisiosta maailmanrauhan tulehtuneen tilanteen, joten parempi meidän on yhdessä kuin erikseen päästä eteenpäin. Eliikä huomenna klo 18 tapaamme täällä.

Säde: Sopii

Taisto: No jo se käy minulle

Viirilä: No joo, mulla on kotoa kadonnut vaimokin ja sitten tämä Urkki täältä

Skede: Me tullaan sun kanssa

Kaitsu: Asia selvä, siis joka päivä klo 18 ja jos ei pääse, niin ei se haittaa, sitte seuraavana päivänä uusiks. Pidetään tämä toistaiseksi näin ja sovitaan tarvittaessa sitten lisää.

Säde: (naiselle) Tule sinä meille ja kerro mulle Jeesuksesta, jooko? Pääsetkö?

Ella: (nyökkää) Kiitos, juuri nyt olis ollu vaikee mennä yksin kotiin. Asun yksin.

Paula: Asutteko kaukana? Saanko minäkin tulla. Voin kävellä kotiin tai ottaa taksin, jos ne vaan kulkee.

Säde: Tule vaan. Ihanaa... en vois kumminkaan nukkua.

Paula: Minä olen Paula, hei. Ojentaa Ellalle kättä.

Ella: Ella (puristaa kättään ja tarjoaa kättään sitten Säteelle)

Säde: Säde vaan, hei (naiset kättelevät)

Ihmiset poistuu pikkuhiljaa...

Kari nykäisee Viirilää hihasta... Skede ja Väiski poistuvat jo ovista ulos, myös Kaitsua selvästi kiinnosti ja hänkin jää siihen.

Kari: Anteeksi! Ethän loukkaannu mutta saanko kysyä sulta, mitä tuolle tapahtui, kun sanoit ettei se tappo ollu kokonaan sen syy.

Viirilä: (katselee ensin arkaillen miehiä) No joo, ei siinä mitään. Olihan se aikanaan julkisuudessakin, jonka lopulta kaikki on jo unohtanu byrokraattisiin rattaisiin.

Kari: Kerrotko mulle, jotenkin vaan jäi kiinnostamaan.

Kaitsu: ...nii sama asia muakin jäi kaivelee.

Viirilä: No Skede on vanha poliisi. Sai viran jo 80-luvun puolella mutta sitten se otti virkavapaata kun aatteli tienata tarjotusta YK hommista ittelleen vähän pesämunaa, joten hän lähti sitte sinne Kosovoon.

No siellä Kosovossa hän oli vartioimassa ryhmänjohtajana erästä vartioimispiiristä, kun sinne hyökättiin. Siinä ammuskeltiin puolin ja toisin. Osa suolaissotilaista pääsi sisälle Pasiin, kun terroristi sai singon käteensä. Ryhmänjohtajana Skedellä oli vain pistooli, jonka kädessään tämä juoksi henkensä uhalla terroristia kohti, joka aikoi ampua Pasia singolla, joka tietenkin tappaisi koko ryhmän.

Skede ehti ampua vain kolme laukausta, joista ensimmäinen ei osunut kuolettavasti, vaan solisluun alle ja tuli selästä ulos. Toinen laukaus osui sydämeen ja kolmas lävisti aortan.

Kari: No mutta eikös tuo ollut sankariteko?

Viirilä: Niinhän se oli mutta kun tiedämme mitä tapahtui 90-luvulla meidän lainsäädännöllemme ja oikeustulkinnoille, niin takaisin Suomeen tullessa hänellä meni kaikki, työpaikat ja maine. Hänet tulkittiin voimankäytön ylilyönnistä, koska oikeus katsoi, että ensimmäinen laukaus olisi jo pysäyttänyt hyökkäyksen ja niinpä toinen ja kolmas olivatkin jo tappavia, jotka katsottiin tarpeettomiksi, raivopäissään tehdyiksi ja hallitsemattomiksi laukauksiksi.

Kaitsu: No eihän tuo noin voi mennä? Eikös siinä ollu henki kysymyksessä sekunnin kahden varotusajalla. Eihän kukaan voi...

Viirilä: No pitkäänhän siihen aikaan tätä asiaa puitiinkin lehdistössä ja kabineteissa mutta luuletko sen auttaneen Skedeä? Ei yhtään... se vaan meni lakituvassa ja Skedellä pyyhittiin pöytää korvattavissa olevana sotilaana ja poliisinvirkojahan muutenkin haluttiin silloin vähentää, joten pelinappulaksihan tuo joutui.

Kari: Ei kauhistus!

Kaitsu: Toi vaatii oikaisua, mulla on iso mediafirma jonka kautta voin ottaa asian uudelleen esille

Viirilä: Niin... Noh, voitte vaan kuvitella miten katkera mies Skede on.

Kari: No voin, totta tosiaan. Ymmärrän täys... (lause jää kesken)

Miehet kääntyvät ulospäin mutta huomaavat että Skede oli kuunnellut keskustelun käytävällä, katsoen vakavasti.

Kari: Anteeksi ja olen pahoillani.

Viirilä: Sori Skede, mutta ehkä tää tekee sullekki hyvää, et sua ymmärretään.

Skede: Helppoahan se on puhua muttei sit elää sitä.

Kaitsu: Jos annat mun auttaa... minä kyllä...

Skede: En usko että enää tarttee... (huokaus)

Miehet kävelevät Skeden ohi, joka jää tuijottamaan kirkon alttaria. Jossa Kristus ristillä. Hetken vielä kamera seuraa kasvoja, johon kyynel tulee silmään ja huuli vapisee

Skede: Jeesus anna syntini anteeksi!

Väiski tullut selän taa ja laittaa käden olalle

-----> feidaus

Kohtaus 22.

Säde, Paula ja Ella kahvipöydässä

Säde: Anteeksi Ella mutta saanko kysyä sinulta jotain henkilökohtaista?

Ella: No tämä päivä on ollut niin rankka mutta synnistäni viimein vapauttava, ettei minulla ole enää mitään mitä en voisi kertoa, sydän taitaa olla viimein avoinna kaikesta siitä mikä ennen oli kiven alla.

Säde: Voitko kertoa meille, miksi sinä jäit, taidat itse tietää sen, tai ainakin sanoit niin. Mikä se syy siihen sun mielestäsi pohjimmiltaan oli?

Ella: No minä kannoin anteeksiantamattomuuden syntiä. Olin 23 vuotta naimisissa mieheni kanssa ja hän lopulta tunnusti minulle että on pettänyt minua kaikki nämä vuodet. Minä järkytyin, suutuin ja petyin hyvin raskaasti.

Säde: No sen voin kuvitella. Mutta miksi se estää. Eikös se miehesi ollut se syyppää ja syntipukki, mokoma huorapukki?

Ella: No niinhän se olikin mutta hän pyysi anteeksi ja tuli uskoon. Minä otin eron ja enkä ole vastannut sen viesteihin enää sen jälkeen.

Säde: No millaisia viestejä ne oli?

Ella: Ne oli kauniita mutta silloin ne tuntuivat vain selittelyiltä vaikka pyyteli anteeksi ja anoi välillä armoakin. Minä en antanut. Minusta ne viestit oli itsesäälliviä ja näytti että Pauli saattoi välillä olla humalassa kun ne kirjeetkin oli sellaisia hiukan... noh, en osaa selittää. Ne ei olu hänen normaalia kirjoitustapaa, vaan sellasia lipeviä.

Paula: Kuulostaapa tutulta. Missä exäs nyt on, oletko koittanu soittaa?

Ella: (käännähtää säikähtäen) No en tietenkään ole. En edes ajatellut. (ottaa luurin esille vapisevin käsin)

Säde: Aivan... Juuri niin, soita sille ja katsotaan

Ella soittaa ja laittaa luurin korvalle.

Puhelimessa Ellan ex. miehen veli Petteri: (huolestunut miesääni) Pauli Anttosen puhelimessa Petteri Anttonen

Ella: Hei Petteri, Ella tässä. Koitin soittaa Paulille. Eikö se ole siellä, missä se on?

Petteri: Se on kadonnut. Katosi aamulla töissä kuulemma yhtäkkiä.

Ella sulkee äkkiä luurin... jää tuijottamaan kattoon

Säde: Noh? Sano mitä!

Ella: (purskahtaa itkuun)kadonnut töistä aamulla.

Säde: Miten voi olla? Miksi paha pettäjä mies voi päästä Taivaaseen, mä en nyt kyl nyt ymmärrä. Tää on epäreiluu... Miksi? Mitä mä en nyt ymmärrä?

Ella: (nyyhkyttäen) Ei se ole kenenkään entisestä elämästä kiinni, vaan siitä mikä oli suhde Jeesukseen silloin ja sillä hetkellä, kun Hän haki omansa. Kyllä mä oon tämän tienny mutta... minä en vaan voinu antaa anteeksi! Jeesus haki vain omat valittunsa jotka roikkuivat hänessä kiinni ja jättivät ylpeytensä. Siksi elämän menettäneillä on parhaat mahdollisuudet. Minä olin se ylpeä penseä joka oksennettiin ulos siitä.

Paula: Mitä tarkoitat?

Ella: Ilmestyskirjassa lukee että Herra oksentaa suustaan mauttoman ja sanoo, voi jospa olisit kylmä tai palava, mutta kun olet penseä, niin minä oksennan sinut suustani.

Paula: No mä en kyllä ihan vieläkään käsittänyt. Itse asiassa en ymmärtänyt yhtään mitään tuosta.

Säde: Miten paha tehnyt vaimon pettäjä voisi olla yhtäkkiä niin hyvä, että pääsee niiden hyvien uskovien kanssa Taivaaseen? Sitä en ymmärrä.

Ella: Siinäpä se... Ei ne teot, vaan sydämen tila (nyyhkyttää) Minäkin vain näyttelin uskovaista ja sain siitä itselleni valheellisen itsetunnon, jolla korostin vain omaa kykyäni elää uskovaisen elämää, vaikka sydämessä vihasin ja kannoin kaunaa, elin muka parempiosaista ja valehtelin itselleni olevani hyvä ihminen. Ei se ollut totta (purskahtaa itkuun) ...nyyh... se oli pelkkää valhetta kaikki.

Säde: No miten niin valhetta? Etkös sinä sitten ollutkaan uskossa?

Ella: No olinhan minä mutta ku nyt minä ymmärrän miksi Raamatussa sanotaan että usko ilman tekoja on kuollutta uskoa.

Säde: No etkös sinä juuri ollut se hyvä joka vain sai paha osakseen.

Ella: Koko maailma on paha, en vain minä. Minä vain olin se ylpeilevä omavoimainen, joka esitti hyvää.

Paula: No nyt minä en kyllä ymmärrä!

Ella: Minä joka päivä todistelin Jumalalle että olen hyvä. Vertasin aina itseäni muihin... (purskahtaa itkuun) ...minä tein itsestäni joka päivä uhrin Jeesuksen tilalle, enkä ollut nöyrä Jumalan edessä.

Paula: Siis teit mitä?

Ella: En saanut rauhaa sydämeeni vaikka joka päivä minä koetin todistaa kuinka muut ovat huonoja ja minä olen se joka kärsi ja olen siis silloin hyvä ihminen.

Paula: Mutta...

Ella: Nyt minä ymmärrän miksi mikään ei auttanut, enkä saanut rauhaa, vaan sydämeni tarvitsi joka päivä todistella itselleni Jumalan edessä, että muut ovat pahoja ja minä olen hyvä. Elin täydessä valheessa.

Paula: Siis mutta eikös se kumminkin ollut niin, että sinä olit se jolle tehtiin paha, eikä toisin päin?

Ella: Oli ja ei ollut. Olin ulkokullattu! Mitä se minua hyödytti valehdella Jumalalle. En minä riittänyt näin kuitenkaan, vaikka kuinka hyvää esitin. Jäin pois tänne... se on ainoa asia joka on varmasti totta. (purskahtaa taas itkuun) ...syytin aina vain muita, enkä koskaan itseäni, enkä nähnyt itseäni, vaan kaikki muut... minä olin se, joka ei antanut anteeksi ja koitin todistaa itsestäni jotain, joka oli mahdotonta.

Paula: Nyt alan minäkin jo hieman ymmärtää. Siis niinhän minäkin olen syyttänyt aina Erkkiä, enkä koskaan ole katsonut peiliin. Pidin itseäni aina riittävän hyvänä, jotta kelpaan mihin vain. Erkillä oli niin paljon ongelmia, että hän oli aina nöyrä ja pyysi anteeksi mutta minä vain katsoin Erkin vikoja, enkä nähnyt omiani ollenkaan.

Ella: Minä elin kuin kaksoiselämää. Näyttelin ulospäin hyvää uskovaista mutta ei minun tekonikaan olleet yhtään sen parempia kuin monen muunkaan. Minä vain en ollut nöyrä tekojeni kanssa, vaan pidin pahoja tekojani sallittavina koska olin uskovainen ja niin petin itseni. Pauli taas... (purskahtaa itkuun) Pauli aina sanoi olevansa huono, syntinen ja vajavainen, enkä minä tajunnut että hän oli se nöyrä, en minä. Yhyy äää... minä olin se ylpeä, itsekäs, joka ei tunnustanut.

Säde: (hämmästyksestä vetää sisään voihkaisten) Ooh.. Minä alan ymmärtää Raamattua. (kiirehtien) Ella, mitä sinä sanoin niistä kylmistä ja palavista äsken?

Ella: Niin, että olisitpa kylmä taikka palava...

Säde: Ei kun kokonaan... mitä sä sanoit että voi jos oisit...

Ella: Että voi jos olisit kylmä taikka palava, mutta kun olet penseä, niin minä oksennan sinut suustani.

Säde: Niin juuri... Nyt minä tajuan, miksi sinulle tämä on paljon raskaampaa kuin minulle, joka en Jeesusta tuntenut. Tuon takia! Minun on paljon helpompi

ymmärtää kohtaloni ja jos nyt oikein ymmärrän, niin tämä oli Jeesukselle myös kova paikka oksentaa sinut. Nimittäin kyllä me jokainen tiedämme, että oksennus tulee vain sille, jolla on paha olla. Jeesuskaan ei oksentanut sinua aivan kiusallaan, vaan teidän molempien parhaaksi. Siksi oksennuskin tulee, koska sen ei ole hyvä olla vatsassa.

Ella: (nyyhkyttäen) Niinpä, (hieman piristyen) niinhän se on ja siksi minä olen niin onneton nyt. (painaa pään taas alas) Olin penseä ja itsekeskeinen, ylpeydessäni sokea.

Paula: Niin... AIVAN! No nyt minä alan tajuta millainen suhde se pitää Jeesukseen olla. Minunkin mieheni oli juuri sellainen kuin sinunkin miehesi oli. Hän oli sydämestään nöyrä aina, eikä yrittänytkään olla tai esittää hyvää ihmistä. Nyt minä tajuan kaiken! Nyt ymmärrän mitä tarkoitetaan tekojen uskolla. Kiitos Jeesus!

Säde: No jos minä näen veljeni tässä samassa sopassa, niin voin ymmärtää hänenkin muuttuneen juuri tuohon suuntaan. Ei siis teot, vaan sydämen usko joka johtaa parannuksen tekemisen haluun, väittämättä silti olevansa synnitön. Nyt minäkin ymmärrän! Kiitos Herra Jeesus!

Kohtaus 23.

Teksti. SEURAAVANA PÄIVÄNÄ klo 18.00

Kaitsu menee luontevasti tottuneena johtajana puhujan pönttöön.

Kaitsu: Ovatko kaikki paikalla?

Veikko: Ketkä on kaikki?

Kaitsu: No ainakin ne, jotka eilen oli täällä... tai siis eihän tänne pakko kenenkään ole tulla tietenkään, mutta onhan tämä nyt meille kaikille etu siinä että muodostamme jonkinlaisen vertaistukiyhteisön joka auttaa toinen toistamme tässä kriisissä, emmekä me tiedä vielä mihin lähitulevaisuus meidät vie. Parempi olla yhdessä. Minä en ainakaan ole saanut nukutuksi silmäystäkään eilisestä. Onko joku muu nukkunut paremmin?

Kari: No en ole edes yrittänyt. On niin ahdistavaa, että valvoin televisio auki koko yön mitä tapahtuu maailmalla. Siellä on kammottava tilanne kaikkialla. Nyt on paras varautua mihin tahansa.

Veikko: No mitä jos joku maailmansota syttyy?

Kaitsu: No sitte pitää kai oikeesti opetella rukoilemaan ja muuttaa pois ainakin kauas suurista asutuskeskuksista jonnekin erämaahan. Ollaanko me jo niin pahassa tilanteessa?

Tiina: Mitä jos sähköt menee ja ruoka loppuu?

Kaitsu: Hyvä kysymys. Näihin asioihin meidän on nyt kaikkien varauduttava ja siksi ehdotankin, että varustamme tämän paikan meille tukikohdaksi ja keräämme kolehdin agrigaattoria ja polttoainetta varten. Syytä on ostaa kyseiset asiat heti. Varakkaammat saavat huolehtia isoista ostoista ja hankinnoista, köyhemmät sitten ruumiillisesta työskentelystä.

Kari: Ehdotan että muodostamme kolme ryhmää. Yksi hoitaa tämän kiinteistön tarpeet, toinen hoitaa muonituksen ja kolmas kuljetusasioita.

Paula: Jonkun pitää hoitaa myös suhdetoimintaa tuonne ylös (näyttää sormella taivaaseen)

Kari: No niin, jospa sitten Paula ottaa sen homman vielä erikseen.

Taisto: Mä ja Veikko ollaan automiehiä, joten me voidaan ottaa vastuu kuljetuksista.

Kaitsu: Loistavaa! No me Karin kanssa hoidetaan kiinteistö.

Tiina: No me naiset sitten hoidetaan sitä muonitusta. Minäkin feministinä alennun miesten käskyläiseksi. Tähän on tultu, paluu keskiajalle.

Skede: Mä oon entinen poliisi ja toi Viirilä on vartija, joten voitais sen kans hoitaa noi turvallisuusasiat ja ku Jeesus on turvallisuuspäällikö, ni uskon että varmaan onnistuu.

Kari: Tuo oli hyvä huomio, kiitos Sekde... muuten, saanko kysyä yhden asian: mä ymmärrän, että juomaan sortuu missä asemassa vaan, mut niinku kodittomaksi rannalle asti, niin kuinka paljon sinä näit kaltaisia koulutettuja ihmisiä siellä. Mietin vaan, että sen on pakko olla yksi Jeesuksen äärimmäinen keino, antaa ihminen alttiiksi sinne rannalle saakka pelastaakseen tämän sitten.

Skede: Niin, tosiaan. En ole ajatellutkaan asiaa, joskaan ei uskonto ollut minun juttu entisessä elämässä juoppona. Minua kiinnosti vain korkkaamattomat viinapullot.

Kari: Mutta näithän sinä siellä erilaisia tyyppejä.

Skede: Joo, siis yks Tane oli viiden kielen tohtori. Me kutsuttiin sitä proffaks. Mut se joi ittensä hengiltä.

Kari: Mikähän siinä mahtoi olla Jumalan näkökulmasta suunnitelma?

Skede: En minä tiedä. Ehkä se sit oli se viimeinen keino, joka ei sitte mennyt perille.

Kari: Niin se saattaa olla. Mitenkähän muuten olis, jos sinä olisit edelleen poliisi?

Skede: No en tiedä mutta olin ainakin silloin äärimmäisen paneutunut työhön ja se oli kaikki kaikessa. Muu ei merkinnyt mulle mitään. Ehkä se just oli se syy, miksi Jumala antoi minun ampua kolme laukausta yhden sijaan.

Kari: Muuten et olis uskossa nyt!

Skede: (silmiin nousee oivaltava katse) Ei mutta toi on just niin. Voi kun mä nyt olen kiitollinen siitä, että kävin rannalla, vaikka se oli todella kamalaa. Nyt se onkin minun pelastukseksi.

Kari: Kiitos Herralle!

-----> feidaus

TEKSTI: Viikon kuluttua!

Kari: (puhujan pöntöstä) Kerron aluksi uutisia kotimaasta ja muualta, siltä varalta, jos joku ei kaikesta ole täysin selvillä.

Tänään tuli uutinen että Venäjä on tunkeutunut rajan yli Lapissa ja miehittää alueita pohjoisessa Suomessa juuri nyt kovaa vauhtia. Muuttoliike pohjoisesta etelään on alkanut virrata. Autokaravaaneja tulee jatkuvasti alemmas ja sotilasosastoja vastaavasti pohjoiseen.

Hallitus on julistanut maamme hätätilan ja kaikki elintarvikkeet ja muut on hamstrattu jo kauppojen hyllyiltä. Kauppojen hyllyt ovat siis aika tyhjillään tällä hetkellä. Olettehan kaikki varautuneet nyt henkilökohtaisestikin säilykkeillä ja muilla elintarpeilla, jos tilanne tästä pahenee?

Yhteisöllämme on nyt tälle porukalle vajaa vuodeksi polttoainetta ja elintarpeita. Sitten jos se ei riitä, tai väkeä tulee kommuuniin lisää, niin miten sitten edetään. Suunnitelmaakaan ei ole ja keinot erittäin vähissä.

Sitten kerron vielä hiukan ulkomailta. Venäjän ja Naton välinen ydinaseuhka on jäätynyt uhkatilanne, joka säilyy varmaan pitkään nyt muuttumattomana. Mutta Venäjä on voimakkaasti siirtynyt Syyriaan joukkoineen ja vaikuttaa siltä, että Israel kysymys tulee olemaan jostain syystä nyt kaikille tärkeää.

Puhe menee uskoon kääntymisiksi ja seurakunnan luonne muuttuu

Kari: Sitten seurakunnan asioihin. Täällä on uskon tulemisia havaittu aika monta ja itsekin tässä alan kallistua siihen, että tämä joukko täällä on alkanut uskoa Jeesuksen tehneen tuon tempausteen mikä meidät on tähän johtanut. Tämä on kauheaa mutta toisaalta minä alan ymmärtää miksi tämän pitää olla tällaista. Me olimme lähinnä penseitä uskolle ja jopa kokonaan jumalattomia. Luin nimittäin Raamattua ensimmäistä kertaa ja aloitin Matteuksen evankeliumista, koska uskon että uusi testamentti on meille ymmärrettävämpää luettavaa tällä haavaa. Törmäsin siellä sellaiseen asiaan, että synti on tultava suureksi jotta me näkisimme sen ja se että Jumalan on johdettava meidät ahdinkoon jotta me kääntyisimme ja hän joutuu jopa lyömään meitä jotta ymmärtäisimme asemamme. Kuulosti aluksi kauhealta mutta hetken kuluttua minä aloin ymmärtää. Taitaa olla niin, että Jumalan ns. hyvät keinot oli jo käytetty ajat sitten.

Säde: (huutaa innoissaan) AAMEN, HALLELUJA! Jeesus on minussakin!

Sekalainen joukko huutaa vaimeammin myös "AMEN"

Kari: Jeesus sanoi, ettei hän tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan ja sen me näköjään saimme. Se ei ole kiva asia suinkaan, mutta kun ymmärsin mitä Jeesus sillä tarkoitti, niin mieleni rauhoittui... (Hetken hiljaisuus) se on meille pelastukseksi.

Moni lausuu uudelleen "AMEN"!

-----> feidaus

TEKSTI: Muutaman viikon kuluttua!

Kari: (puhujanpöntöstä jälleen) Aluksi taas kerrataan uutisia. Elikkä Suomi on nyt virallisesti miehitetty maa, mutta onneksi Venäjän invaasio pysähtyi, kun Naton joukot tulivat lännestä hätiin. Nyt jaetun maamme raja kulkee osapuilleen Kymenlaaksosta Kuopion kautta Ouluun ja alueelle on tehty lyhyt turva-alue, jonne ei ole kenelläkään asiaa. Kuopiosta pääsee rajan yli kulkemaan toistaiseksi vain kantasuomalaiset.

Kaitsu: Kuulin että siellä on ystävällismielisiä sotilaita suomalaisia kohtaan, eikä se kulku olisi mikään Venäjän virallinen kanta ja että etelämpänä idässä venäläiset ovat julmia ja jopa tappavat suomalaisia.

Kari: Ahaa, tuo tieto oli hyvä huomioida, mikäli jollain on sukulaisia, jotka pitää saada tälle puolelle. Sitten seurakunta-asiaa. Elikkä meillähän on tämä seurakunta saanut uusia jäseniä ja lisää tulee koko ajan, johtuen lähinnä siitä, että ihmiset ovat alkaneet pelkäämään henkensä vuoksi. Kuitenkin pelko on syntiä, se juuri

osoittaa ihmisen syntisyyden ja on hyvä keino Jumalalle, jolla tämä ohjaa syntisen luokseen hakemaan mielenrauhaa ja turvaa. Se on kuitenkin äärimmäinen keino ja me kaikki sen olemme täällä saaneet karvaasti kokea.

Tero nousee seisomaan

Tero: Minä olin pilkkaaja ennen ja minua hävettää, kun en tajunnut, ettei maailmassa todellisuudessa ole "foliohattu ajattelua" joksi minä kutsuin sitä Hannua, joka täällä oli palvelustyössä. Minä tiedän, että vaikka Hannu nytkin näkisi minut, niin hän on niin kiltti ja hyvä ihminen, ettei hän nauraisi minulle, että siitä sait, mokoma kiusaaja. Vaikka minä ansaitsin tämän tilanteen. Minä niin haluaisin hyvittää tekoni, mutten tiedä miten.

Timppa: Amen veli ja nyt mäkin ymmärrän miksi tätä kutsutaan veljeydeksi Jeesuksessa. Mun on pakko sanoo teille, etten mä olis ikinä tullu uskoon, ellei Hannua olis ollu, jota me Teron kans kiusattiin, ku se usko johonki jota me pidettiin hulluna hihhulointina. Hannu oli se, joka aiheutti sen, että mekin kurjat pilkkaaja-ateistit tultiin uskoon.

Mutta uskotteko tätä: Ilman tätä niiden kaikkien ihmisten lähtöä täältä ja tolla tavalla katoamalla, meillä ei olis edelleenkään muuta mahdollisuutta ku sit ehkä kuolinvuoteella peläten kuolemaa, me oltas tajuttu... ehkä jos sillonkaan. Moni varmaan tulee uskoon vasta saattohoidossa ku on kuolemassa.

Tero: Ja nyt mäkin ymmärrän miksi siellä Raamatussa annetaan ymmärtää et on tulossa niin vaikeita ja tuhoisia aikoja ihmisille, just niitä joita me käytettiin Jumalan pilkkaamiseen väkivaltaisena sotahulluna. Mä ymmärrän nyt, että se kaikki oli saatanan tekoja vääristää meidän käsitys, jottei Jumalan suunnitelma pääsis meissä toteutumaan, emmekä löytäisi Jeesusta pelastajaksemme.

Kari: Kiitos Tero ja Timo avautumisesta ja todistuksesta! Mehän toimimme nyt hyvin toisillemme sielunhoitajina ja juuri nämä tunnustukset, katumukset ja anteeksipyyntöt ovat rakennusaineita joilla tehdään kristusruumista täälläkin ja tälläkin hetkellä.

Sari: Amen!

Kari: Olemme kaikki yhdessä miettineet, toivoneet, rukoilleet että voisimme alkaa kastaa ihmisiä täällä. Joessa onnistuu näin kesällä mutta sitten tarvitaan uimahalli tai joku muu paikka, jossa voi myös talvella kastaa? Mitä tuumaatte ajatuksesta?

Samassa ovi aukeaa ja kuusissa kymmenissä oleva mies astuu kirkkoon.

Pohjoisen mies: Rauhaa teille Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Kuulin sanat kasteesta. Tulin kaukaa pohjoisesta ja olen koko matkan sieltä ylhäältä saakka saarnannut ihmisille pelastustoivosta ja saanut kastaa melkoisen joukon nöyriä ja nöyrtyneitä ihmisiä Kristuksen seuraajiksi.

Kari: Tervetuloa, onpas hieno kuulla. Kerro meille lisää, täällä on sanannälkää paljon ja kovasti. Kaikki saavat kertoa meillä oman tarinansa uskon tulemisesta ja siitä, miten kaikki omalla kohdallaan meni.

Pohjoisen mies: Kiitos veli Herrassa Jeesuksessa! Pelastustoivo, on edelleen jäljellä Jeesuksessa Kristuksessa, joka on vielä meille kaikille annettu, kunhan luovumme entisestä elämästä ja annamme koko sydämemme Herralle Jeesukselle Kristukselle. Hän voi pestä syntimme, jotka olivat vielä ennen veriruskeat, jonka jälkeen tulette lumivalkeiksi. Herramme veri vuodettiin Golgatalla ja se veri on edelleen yhtä tuore ja voimissaan kuin 2000 vuotta sitten. Olen viimeiset viikot ilokseni saanut kastaa jo satoja ihmisiä tänne tullessa ja Herra on ollut väkevä herätyksessä, jonka on laittanut elävänä maamme ylle. Ystävät, suuri herätys on alkanut ja ilman sitä katoamistapahtumaa, jonka me kaikki näimme ja koimme, ilman sitä me kaikki makaisimme edelleen synnissä, vailla mitään toivoa.

Kari: Oletko sinä se, josta on profetoitu? Olet kuulemma tehnyt ihmetekoja.

Pohjoisen mies: En juurikaan tunne profetioita, joita moni on lukenut. Olen saanut palvelustyötehtävän Pyhän Hengen kautta oltuani erämaassa niiden katoamisten jälkeen ja sitten vain aloin julistaa sanomaa, jonka olen saanut kerrottavakseni.

Kari: Olet siis samanlainen jäljelle jäänyt kuolevainen kuin mekin, uskon ja parannuksen tekoon tullut tavallinen syntinen. Etkä siis ole mikään erityinen, josta ennustuksissa on kerrottu?

Pohjoisen mies: Kun sinä tulit uskon, niin oliko se sinun valintasi, vai tulitko sinä uskon koska Jeesus teki jonkin suuren teon, joka sinutkin lopulta pisti uskomaan? Et sinäkään titteleistä uskoasi ottanut, vaan siksi koska Jeesus näki avoimen sydämesi ja valitsi sinut ja asettui sitten sydämeesi. Jeesushan sanoi, ettei ne ihmeteot auta, vaikka kivetkin huutaisi. Ei ne toiset sittenkään uskoisi. Ja vaikka herättäisimme kaikki entisajan profeetat haudoistaan, niin he eivät siihenkään uskoisi. En minäkään tee suuria tekoja, vaan Jeesus tekee niitä ja minä ihmettelen vain niitä ja puhun niistä uskossani, koska Jeesus on sydämessäni ja antaa minulle kaiken sanottavani.

Paula: Olet siis samanlainen syntinen, kuten mekin vai? Etkä mikään taivaasta lähetetty enkeli tai joku sellainen?

Pohjoisen mies: Minä olen tavallinen syntinen ja vieläpä syntisempi kuin teistä yksikään ja saanut paljon anteeksi. Ei minulla ole varaa sanoa olevani yhtään mikään. Armosta olen saanut tilaisuuden tulla muuksi kuin mitä olin ennen ja sama koskee myös teitä kaikki täällä nyt. Minulla on ilo ylistää Jeesusta Kristusta, koska minä tiedän, että tämä ei ole loppumme, vaan pääsemme yhdessä vielä Herramme luo, kun työmme on tehty.

Kaitsu: Mistä työstä sinä puhut?

Pohjoisen mies: Meillä kaikilla on nyt usko sydämässämme ja olemme saaneet öljyn lamppuihimme. Kolkutimme ovelle turhaan koska ylkä oli jo morsiamineen mennyt, mutta hän palaa, joten meidän on oltava valmiina, kupeet vyötettyinä ja lamppumme palamassa, elossa, eikä kuolleina, kuten moni luulee.

Tuolla ulkona on paljon ihmisiä, joilla ei ole vastausta niihin samoihin kysymyksiin, mihin te olette jo saaneet vastauksen. Tuolla ulkona ihmisillä on kova sanan nälkä ja epätietoisuus, miten pitää elää ja jatkaa. Menkäämme siis ja kertokaa heille Jeesuksesta ja levittäkäämme sanaa. Nyt se on otollista, kun maamme on ajautunut ahdinkoon, eikä kellään ole enää kiire ajamaan omia etujaan, kierrellä juhlimassa, koska kulutusjuhlat ovat lopullisesti ohi. Heillä ei ole enää kiire keräämään mammonaa ja tuhlaamaan sitten sitä mammonaa. Päin vastoin, siellä he heittävät mammonansa kadulle, koska se on heille saastaiseksi käynyt. Eivät voi ostaa nälkänsä pois. Tehkäämme heille hengen ateria, Jumalan Hengen voitelussa, Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa. Ruokkikaamme Jeesuksen Kristuksen, hyvän paimenen lampaita.

Samassa kuuluu humaus ja välähdys ja sen jälkeen ihmiset alkavat puhua kielillä ja ylistää onnesta ja täydessä Jumalan voitelussa.

Selostusääni: Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut. Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat.

Joh.ilm. 22:20-21 Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.

LOPPUTEKSTIT